

Bruxelles, 17 decembrie 2019
(OR. en)

**Dosar interinstituțional:
2018/0178 (COD)**

14970/19
ADD 1

LIMITE

EF 357
ECOFIN 1126
CODEC 1750
ENV 995
SUSTDEV 173

NOTĂ PUNCT „I”

Sursă:	Președinția
Destinatar:	Comitetul Reprezentanților Permanenți
Nr. doc. Csie:	COM (2018) 353 final
Subiect:	Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile - Aprobarea textului final de compromis

---

În cele ce urmează, se pune la dispoziția delegațiilor textul final de compromis privind propunerea sus-menționată a Comisiei.

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului 2019/2088 privind informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

(1) Articolul 3 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) are drept obiectiv instituirea unei piețe interne care să acționeze pentru dezvoltarea durabilă a Europei și să fie întemeiată, printre altele, pe o creștere economică echilibrată și pe un nivel înalt de protecție și de îmbunătățire a calității mediului.

---

¹ JO C 62, 15.2.2019, p. 103.

(2) La 25 septembrie 2015, Adunarea Generală a ONU a adoptat un nou cadru global de dezvoltare durabilă: Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă², având ca element central obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD), care acoperă cei trei piloni ai durabilității: pilonul de mediu, pilonul social și pilonul guvernantei economice. Comunicarea Comisiei din 22 noiembrie 2016 intitulată „Următorii pași către un viitor european durabil”³ face legătura între obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD) și cadrul de politică al Uniunii, pentru a garanta că toate acțiunile și inițiativele politice ale Uniunii, în cadrul Uniunii și la nivel global, iau în considerare, de la bun început, ODD-urile. În concluziile sale din 20 iunie 2017⁴, Consiliul Uniunii Europene a confirmat angajamentul Uniunii și al statelor membre în ceea ce privește punerea în aplicare a Agendei 2030, într-o manieră completă, coerentă, cuprinzătoare, integrată și eficientă și în strânsă cooperare cu partenerii și cu alte părți interesate. La 11 decembrie 2019, Comisia Europeană a publicat comunicarea sa intitulată „Pactul ecologic european”.

(3) În 2016, Consiliul a încheiat, în numele Uniunii, Acordul de la Paris privind schimbările climatice⁵. Articolul 2 alineatul (1) litera (c) din Acordul de la Paris stabilește obiectivul de a consolida răspunsul la schimbările climatice, printre altele prin corelarea fluxurilor financiare cu evoluția către o dezvoltare cu un nivel scăzut de emisii de gaze cu efect de seră și rezistentă la schimbările climatice. În acest context, Consiliul European a adoptat, la 12 decembrie 2019, concluzii privind schimbările climatice. Ținând seama de acestea, prezentul regulament reprezintă un pas esențial către obiectivul de a realiza o UE neutră din punct de vedere climatic până în 2050.

(4) Durabilitatea și tranziția către o economie sigură, neutră din punct de vedere climatic și rezilientă la schimbările climatice, mai eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor și circulară sunt esențiale pentru asigurarea competitivității pe termen lung a economiei Uniunii. Durabilitatea constituie de multă vreme nucleul proiectului Uniunii Europene, iar tratatele recunosc dimensiunea socială și cea de mediu a acesteia.

---

² Transformarea lumii în care trăim: Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă (ONU 2015), consultabilă la adresa <https://sustainabledevelopment.un.org/post2015/transformingourworld>.

³ Doc. COM(2016) 739 final.

⁴ DEVGEN 139, ONU 83, ENV 624.

⁵ Decizia (UE) 2016/1841 a Consiliului din 5 octombrie 2016 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (JO L 282, 19.10.2016, p. 4).

(5) În decembrie 2016, Comisia a însărcinat un grup de experți la nivel înalt să elaboreze o strategie globală și cuprinzătoare a Uniunii cu privire la finanțele durabile. Raportul Grupului de experți la nivel înalt, publicat la 31 ianuarie 2018⁶, solicită crearea, la nivelul Uniunii, a unui sistem de clasificare solid din punct de vedere tehnic pentru a se stabili cu claritate ce activități sunt „verzi” sau „durabile”, începând cu atenuarea schimbărilor climatice.

(6) În martie 2018, Comisia și-a publicat planul de acțiune „Finanțarea creșterii durabile”⁷, care stabilește o strategie ambițioasă și cuprinzătoare privind finanțarea durabilă. Unul dintre obiectivele stabilite în planul de acțiune este reorientarea fluxurilor de capital către investiții durabile pentru a realiza o creștere durabilă și favorabilă incluziunii. Instituirea unui sistem de clasificare unificat pentru activitățile durabile este cea mai importantă și urgentă acțiune prevăzută în planul de acțiune. Planul de acțiune recunoaște că canalizarea fluxurilor de capital către activitățile mai durabile trebuie să se bazeze pe o înțelegere comună, holistică, a caracterului durabil din punctul de vedere al mediului a activităților și a investițiilor. Ca prim pas, elaborarea unor orientări clare cu privire la activitățile despre care se consideră că ar contribui la obiectivele de mediu ar trebui să favorizeze informarea investitorilor în ceea ce privește investițiile care finanțează activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului. Într-o etapă ulterioară ar putea fi elaborate orientări suplimentare privind activitățile care contribuie la alte obiective în materie de durabilitate, inclusiv la obiective sociale.

---

⁶ Raportul final al Grupului de experți la nivel înalt al UE privind finanțarea durabilă, disponibil la adresa: https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/180131-sustainable-finance-final-report_en.pdf.

⁷ Doc. COM(2018) 97 final.

(6a) Având în vedere caracterul sistemic al provocărilor globale în domeniul mediului, este necesară o abordare sistemică și orientată spre viitor a durabilității mediului, care să abordeze tendințele negative în creștere, cum ar fi schimbările climatice, pierderea biodiversității, consumul excesiv de resurse la nivel mondial, apariția unor noi amenințări, printre care substanțe chimice periculoase și efectele combinate ale acestora, penuria de alimente, epuizarea stratului de ozon, acidificarea oceanelor, epuizarea resurselor de apă dulce, precum și schimbarea utilizării terenurilor.

(7) Decizia nr. 1386/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁸ a solicitat creșterea finanțării sectorului privat pentru cheltuielile legate de mediu și de climă, în special prin instituirea unor stimulente și metodologii de stimulare a întreprinderilor să măsoare costurile de mediu ale întreprinderilor lor și profiturile generate de utilizarea serviciilor de mediu.

(8) Realizarea ODD în cadrul Uniunii presupune orientarea fluxurilor de capital către investiții durabile. Este important să se exploateze pe deplin potențialul pieței interne pentru realizarea acestor obiective și să se asigure faptul că fluxurile de capital orientate către investiții durabile nu sunt perturbate în cadrul pieței interne.

(8a) Dimensiunile provocării și costurile asociate inacțiunii sau acțiunii întârziate presupun impulsivitatea treptată a sistemului financiar să acorde sprijin unei funcționări a economiei pe o bază durabilă. În acest scop, finanțarea durabilă trebuie să fie generalizată și trebuie să se țină seama de impactul produselor și serviciilor financiare în ceea ce privește durabilitatea.

---

⁸ Decizia nr. 1386/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind un Program general al Uniunii de acțiune pentru mediu până în 2020 „O viață bună, în limitele planetei noastre” (JO L 354, 28.12.2013, p. 171).

(9) Oferirea de produse financiare care urmăresc obiective durabile din punctul de vedere al mediului reprezintă o modalitate eficientă de a orienta investițiile private înspre activități durabile. Cerințele naționale pentru comercializarea produselor financiare sau a obligațiunilor corporative ca fiind investiții durabile din punctul de vedere al mediului, inclusiv cerințele prevăzute de statele membre și de Uniune pentru a permite actorilor relevanți de pe piață să utilizeze o etichetă națională, urmăresc să consolideze încrederea investitorilor și nivelul lor de conștientizare a impactului asupra mediului, să creeze vizibilitate și să abordeze preocupările legate de „dezinformarea ecologică” (*greenwashing*). Fenomenul de „dezinformare ecologică” se referă la practica de a obține un avantaj concurențial neloyal prin prezentarea unui produs financiar, prin intermediul marketingului, ca produs ecologic, deși, de fapt, acesta nu îndeplinește standarde de mediu de bază. În prezent, doar câteva state membre au instituit sisteme de etichetare. Aceste sisteme existente se bazează pe diferite taxonomii care clasifică activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului. Având în vedere angajamentele politice asumate în cadrul Acordului de la Paris și la nivelul Uniunii, este posibil ca din ce în ce mai multe state membre să instituie sisteme de etichetare sau alte cerințe pentru participanții la piața financiară sau emitenți în ceea ce privește produsele financiare sau obligațiunile corporative comercializate ca fiind durabile din punctul de vedere al mediului. În acest sens, statele membre ar utiliza propriile taxonomii naționale pentru a stabili ce investiții se califică drept durabile. În cazul în care astfel de cerințe naționale se vor baza pe criterii diferite pentru a identifica activitățile economice care pot fi calificate drept durabile din punctul de vedere al mediului, investitorii vor fi descurajați să investească în afara granițelor, din cauza dificultăților legate de compararea diferitelor oportunități de investiții. În plus, operatorii economici care doresc să atragă investiții din întreaga Uniune ar trebui să îndeplinească criterii diferite, în diversele state membre, pentru ca activitățile lor să se califice drept durabile din punctul de vedere al mediului în scopul diverselor etichete acordate. Lipsa unor criterii uniforme va contribui astfel la creșterea costurilor și va crea un factor puternic de descurajare pentru operatorii economici, reprezentând un obstacol în calea accesului investițiilor durabile la piețele de capital transfrontaliere.

Ar trebui ca criteriile aplicate pentru a stabili dacă o activitate economică este durabilă din punctul de vedere al mediului să fie armonizate la nivelul Uniunii, pentru a elimina obstacolele din calea funcționării pieței interne în ceea ce privește colectarea de fonduri pentru proiecte durabile și a preveni apariția viitoare a acestora. În contextul unui astfel de armonizări, operatorilor economici le va fi mai ușor să colecteze fonduri la nivel transfrontalier pentru activitățile lor durabile din punctul de vedere al mediului, întrucât activitățile economice ale acestora pot fi comparate prin raportarea la criterii uniforme în vederea selectării ca active-suport pentru investițiile durabile din punctul de vedere al mediului. Această situație va facilita, prin urmare, atragerea de investiții la nivel transfrontalier în cadrul Uniunii.

(10) În plus, dacă participanții la piața financiară nu le oferă investitorilor o explicație cu privire la modul în care activitățile în care investesc contribuie la obiectivele de mediu sau dacă aceștia utilizează concepte diferite atunci când explică ce înseamnă o activitate economică „durabilă din punctul de vedere al mediului”, investitorii vor considera că este disproporționat de greu să verifice și să compare aceste produse financiare diferite. S-a constatat că acest lucru descurajează investitorii să investească în produse financiare durabile din punctul de vedere al mediului. Totodată, lipsa de încredere din partea investitorilor are consecințe nocive majore pe piața pentru investițiile durabile. S-a demonstrat, de asemenea, că normele naționale sau inițiativele bazate pe piață adoptate pentru a aborda această problemă în cadrul frontierelor naționale vor conduce la fragmentarea pieței interne. Dacă participanții la piața financiară vor prezenta informații privind modul și măsura în care produsele financiare oferite de ei ca fiind durabile din punctul de vedere al mediului îndeplinesc cu adevărat criteriile stabilite în temeiul prezentului regulament pentru activități economice durabile din punctul de vedere al mediului și dacă vor utiliza, pentru astfel de informări, criterii comune în întreaga Uniune, acest lucru va ajuta investitorii să compare oportunitățile de investiții la nivel transfrontalier și va constitui un stimulent pentru societățile în care se investește să îmbunătățească durabilitatea modelelor lor de afaceri. În plus, în întreaga Uniune, investitorii vor investi în produsele financiare durabile din punctul de vedere al mediului cu o încredere mai mare, ceea ce va îmbunătăți funcționarea pieței interne.

(11) Pentru a aborda obstacolele existente în calea funcționării pieței interne și pentru a preveni apariția unor astfel de obstacole în viitor, ar trebui să li se impună statelor membre și Uniunii să utilizeze un concept comun pentru investițiile durabile din punctul de vedere al mediului atunci când instituie cerințe pentru participanții la piața financiară sau emitenți în vederea etichetării produselor financiare sau a obligațiunilor corporative comercializate ca fiind durabile din punctul de vedere al mediului la nivel național. Dispozițiile din prezentul regulament referitoare la sistemele de stimulare fiscală bazate pe certificate care existau înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament nu aduc atingere competențelor Uniunii și ale statelor membre în ceea ce privește dispozițiile fiscale, astfel cum sunt prevăzute în tratate.

(12) Stabilirea unor criterii pentru activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului poate încuraja operatorii economici care nu fac obiectul prezentului regulament să publice și să prezinte pe site-urile lor, în mod voluntar, informații privind activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului pe care le desfășoară. Aceste informații pe de o parte vor ajuta participanții la piața financiară și alți actori relevanți de pe piețele financiare să identifice cu ușurință operatorii economici care desfășoară activități economice durabile din punctul de vedere al mediului, iar pe de altă parte vor facilita obținerea de finanțare pentru activitățile durabile din punctul de vedere al mediului ale acestor operatori economici.

(13) O clasificare la nivelul Uniunii a activităților economice durabile din punctul de vedere al mediului ar trebui să permită elaborarea unor viitoare politici ale Uniunii în sprijinul finanțării durabile, inclusiv a unor standarde în întreaga Uniune pentru produsele financiare durabile din punctul de vedere al mediului și, în cele din urmă, crearea unor etichete care să recunoască în mod oficial respectarea standardelor respective în ansamblul Uniunii, reprezentând totodată baza pentru alte măsuri economice și de reglementare. Existența unor cerințe juridice uniforme pentru aprecierea gradului de durabilitate din punctul de vedere al mediului al investițiilor, pe baza unor criterii uniforme pentru activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului, este necesară ca punct de referință pentru viitoare acte legislative ale Uniunii având drept scop să faciliteze reorientarea investițiilor către activități economice durabile din punctul de vedere al mediului.

(14) În contextul realizării ODD în Uniune, opțiuni de politică precum crearea unui Fond european pentru investiții strategice au contribuit în mod eficace la canalizarea investițiilor private, alături de cheltuielile publice, către investiții durabile. Regulamentul (UE) 2015/1017 al Parlamentului European și al Consiliului⁹ precizează un obiectiv orizontal al investițiilor în materie de climă de 40 % pentru proiectele de infrastructură și de inovare în temeiul Fondului european pentru investiții strategice. Criterii comune pentru durabilitatea activităților economice, inclusiv privind impactul asupra mediului, ar putea sta la baza unor viitoare inițiative similare ale Uniunii, care să mobilizeze investiții ce urmăresc obiective de mediu sau obiective legate de climă.

(15) Pentru a evita fragmentarea pieței, precum și prejudicierea intereselor consumatorilor ca urmare a unor noțiuni divergente privind activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului, cerințele naționale pe care ar trebui să le respecte participanții la piața financiară sau emitenții atunci când doresc să comercializeze produse financiare sau obligațiuni corporative ca fiind durabile din punctul de vedere al mediului ar trebui să se bazeze pe criterii uniforme pentru activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului. Respectivii participanții la piața financiară sau emitenții includ participanții la piața financiară care pun la dispoziție produse financiare durabile din punctul de vedere al mediului și societățile nefinanciare care emit obligațiuni corporative durabile din punctul de vedere al mediului.

---

⁹ Regulamentul (UE) 2017/2396 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2017 de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1316/2013 și (UE) 2015/1017 în ceea ce privește prelungirea duratei Fondului european pentru investiții strategice și introducerea unor îmbunătățiri tehnice ale fondului și ale Platformei europene de consiliere în materie de investiții (JO L 345, 27.12.2017, p. 34).

(16) Pentru a evita prejudicierea intereselor consumatorilor, administratorii de fonduri și investitorii instituționali care oferă produse financiare ar trebui să prezinte informații privind modul și măsura în care sunt utilizate criteriile pentru activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului pentru determinarea durabilității de mediu a investițiilor. Informațiile prezentate ar trebui să le permită investitorilor să înțeleagă cota de investiții care finanțează activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului ca procent din toate activitățile economice și, astfel, gradul durabilității de mediu a investițiilor. În cazul în care un produs financiar investește într-o activitate economică care contribuie la un obiectiv de mediu, informațiile care trebuie prezentate ar trebui să specifice obiectivul sau obiectivele de mediu la care contribuie investiția care stă la baza produsului financiar, precum și modul și măsura în care investițiile care stau la baza produsului financiar finanțează activități economice durabile din punctul de vedere al mediului, inclusiv detalii privind proporțiile reprezentate de activități de facilitare și, respectiv, de tranziție. Comisia ar trebui să specifice informațiile care trebuie prezentate în acest scop. Aceste informații ar trebui să permită autorităților naționale competente să verifice cu ușurință conformitatea în raport cu obligația de a prezenta informații și să asigure respectarea obligației respective în conformitate cu dreptul național aplicabil. În cazul în care participanții la piața financiară nu iau în considerare criteriile pentru investiții durabile din punctul de vedere al mediului, aceștia ar trebui să furnizeze o declarație în acest sens.

(16-a) Orientările Comisiei privind raportarea nefinanciară, care furnizează un supliment privind raportarea informațiilor legate de climă (2019/C 209/01), recomandă ca societățile de mari dimensiuni să raporteze cu privire la anumiți indicatori-cheie de performanță în domeniul climei, bazați pe cadrul stabilit prin prezentul regulament. În special informațiile cu privire la proporția din cifra de afaceri, din cheltuielile cu capitalul (CapEx) sau din cheltuielile de exploatare (OpEx) ale unor astfel de societăți nefinanciare de mari dimensiuni care este asociată cu activități economice durabile din punctul de vedere al mediului, precum și indicatorii-cheie de performanță adaptați pentru societățile financiare de mari dimensiuni oferă informații utile investitorilor, care sunt interesați de întreprinderile ale căror produse și servicii contribuie în mod substanțial la oricare dintre obiectivele de mediu stabilite în prezentul regulament. Prin urmare, este oportun să se impună publicarea anuală a acestor indicatori-cheie de performanță de către societățile de mari dimensiuni respective și să se specifice mai în detaliu o astfel de cerință în actele delegate, în special în ceea ce privește marile societăți financiare. Deși extinderea unei astfel de cerințe la întreprinderile mai mici ar reprezenta o povară disproporționat de mare, acestea din urmă ar putea decide în mod voluntar să publice respectivele informații.

(16a) Obligația de prezentare de informații prevăzută în prezentul regulament completează normele referitoare la informare prevăzute în Regulamentul 2019/2088 privind informările legate de durabilitate în sectorul serviciilor financiare. Pentru a spori transparența și pentru ca participanții la piața financiară să le ofere investitorilor finali un punct obiectiv de comparație în ceea ce privește proporția de investiții care finanțează activități economice durabile din punctul de vedere al mediului, prezentul regulament completează cerințele de prezentare de informații din cadrul normelor privind transparența și transparența precontractuală și periodică prin intermediul site-urilor web prevăzute în Regulamentul 2019/2088 privind informările legate de durabilitate în sectorul serviciilor financiare. Regulamentul 2019/2088 include în cadrul „investițiilor durabile” investițiile care urmăresc obiective de mediu care, printre altele, ar trebui să cuprindă investiții în „activități economice durabile din punctul de vedere al mediului” în sensul prezentului regulament.

Investițiile durabile, inclusiv investițiile durabile din punctul de vedere al mediului, ar trebui să îndeplinească cerința de „a nu prejudicia în mod semnificativ” formulată la articolul 2 alineatul (17) din Regulamentul 2019/2088 privind informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare.

Pentru a asigura fiabilitatea, coerența și comparabilitatea informațiilor legate de durabilitate pe piețele financiare, publicarea de informații în legătură cu prezentul regulament ar trebui să utilizeze indicatorii de durabilitate existenți, în măsura în care acest lucru este fezabil, astfel cum se prevede în Raportul din proprie inițiativă al Parlamentului European din 29 mai 2018 privind finanțarea durabilă. În acest context, criteriile tehnice de examinare ar trebui, în măsura posibilului, să se bazeze pe indicatorii de durabilitate prevăzuți în Regulamentul 2019/2088 privind informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare.

(16e) În ceea ce privește activitățile economice desfășurate de către întreprinderi care nu au obligația de a prezenta informații în temeiul prezentului regulament, ar putea exista cazuri excepționale în care participanții la piața financiară nu pot obține în mod rezonabil informațiile relevante pentru a determina în mod fiabil alinierea la criteriile tehnice de examinare. În astfel de cazuri excepționale și numai pentru activitățile economice în cazul cărora nu au putut fi obținute informații complete, fiabile și în timp util, participanții la piața financiară pot efectua evaluări și estimări suplimentare pe baza informațiilor din alte surse. Astfel de evaluări și estimări ar trebui să compenseze doar părți limitate și specifice ale elementelor de date dorite și să genereze un rezultat prudent. Pentru a asigura prezentarea către investitori a unor informații clare și care nu induc în eroare, participanții la piața financiară ar trebui să explice în mod clar baza pentru concluziile lor și motivele pentru care au trebuit să facă astfel de evaluări și estimări complementare în scopul informării investitorilor finali.

(17) Pentru a se evita eludarea obligației de prezentare de informații, această obligație ar trebui să se aplice și atunci când produsele financiare sunt oferite ca promovând caracteristici de mediu, inclusiv în cazul produselor care au ca obiectiv protecția mediului în sens larg.

(18) Pentru a stabili durabilitatea din punctul de vedere al mediului a unei activități economice, ar trebui elaborată o listă exhaustivă a obiectivelor de mediu. Cele șase obiective de mediu ar trebui să fie: atenuarea schimbărilor climatice, adaptarea la schimbările climatice, folosirea durabilă și protecția apei și a resurselor marine, trecerea la o economie circulară, prevenirea și controlul poluării și protecția și refacerea biodiversității și a ecosistemelor.

(18a) O activitate economică care promovează obiectivul de atenuare a schimbărilor climatice ar trebui să contribuie în mod substanțial la stabilizarea emisiilor de gaze cu efect de seră, prin evitarea sau reducerea acestora sau prin creșterea absorbției de gaze cu efect de seră. Activitatea economică ar trebui să fie coerentă cu obiectivul pe termen lung privind temperatura al Acordului de la Paris. Acest obiectiv de mediu ar trebui interpretat în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii, inclusiv cu Directiva 2009/31/CE a Consiliului privind stocarea geologică a CO₂.

(18aa) O activitate economică care promovează obiectivul de adaptare la schimbările climatice ar trebui să contribuie în mod substanțial la reducerea sau prevenirea impactului negativ al climei actuale sau viitoare sau al riscurilor de impact negativ asupra activității înseși sau asupra oamenilor, naturii și bunurilor. Acest obiectiv de mediu ar trebui interpretat în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii și cu Cadrul de la Sendai pentru reducerea riscurilor de dezastre pentru perioada 2015-2030.

(18b) Obiectivul de mediu privind folosirea durabilă și protecția apei și a resurselor marine ar trebui interpretat în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii, inclusiv cu Regulamentul (UE) nr. 1380/2013¹⁰ și cu Directivele 2000/60/CE¹¹, 2006/7/CE¹², 2006/118/CE¹³, 2008/56/CE¹⁴ și 2008/105/CE¹⁵ ale Parlamentului European și ale Consiliului, cu Directivele 91/271/CEE¹⁶, 91/676/CEE¹⁷ și 98/83/CE¹⁸ ale Consiliului și cu Decizia Comisiei (UE) 2017/848¹⁹, precum și cu Comunicarea Comisiei din 18 iulie 2017 intitulată „Rezolvarea problemei deficitului de apă și a secetei în Uniunea Europeană”, cea din 14 noiembrie 2012 intitulată „Plan de salvagardare a resurselor de apă ale Europei”, cea din 15 noiembrie 2012 intitulată „Verificarea adecvării politicii UE în materie de apă dulce” și cea din 11 martie 2019 intitulată „Abordarea strategică a Uniunii Europene privind impactul substanțelor farmaceutice asupra mediului”.

-
- ¹⁰ Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului (JO L 354, 28.12.2013, p. 22).
- ¹¹ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).
- ¹² Directiva 2006/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 februarie 2006 privind gestionarea calității apei pentru scăldat și de abrogare a Directivei 76/160/CEE (JO L 64, 4.3.2006, p. 37).
- ¹³ Directiva 2006/118/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind protecția apelor subterane împotriva poluării și a deteriorării (JO L 372, 27.12.2006, p. 19).
- ¹⁴ Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”) (JO L 164, 25.6.2008, p. 19-40).
- ¹⁵ Directiva 2008/105/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele de calitate a mediului în domeniul apei, de modificare și de abrogare a Directivelor 82/176/CEE, 83/513/CEE, 84/156/CEE, 84/491/CEE, 86/280/CEE ale Consiliului și de modificare a Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 348, 24.12.2008, p. 84).
- ¹⁶ Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale (JO L 135, 30.5.1991, p. 40).
- ¹⁷ Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole (JO L 375, 31.12.1991, p. 1).
- ¹⁸ Directiva 98/83/CE a Consiliului din 3 noiembrie 1998 privind calitatea apei destinate consumului uman (JO L 330, 5.12.1998, p. 32).
- ¹⁹ Decizia (UE) 2017/848 a Comisiei din 17 mai 2017 de stabilire a unor criterii și standarde metodologice privind starea ecologică bună a apelor marine și a specificațiilor și metodelor standardizate de monitorizare și evaluare, precum și de abrogare a Deciziei 2010/477/UE (JO L 125, 18.5.2017, p. 43).

(18c) Obiectivul de mediu privind trecerea la o economie circulară ar trebui interpretat în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii în domeniul economiei circulare, al deșeurilor și al substanțelor chimice, inclusiv cu Regulamentele 1013/2006²⁰ 1907/2006²¹ și 2019/1021²² și cu Directivele 2008/98/CE²³, 94/62/CE²⁴, 2000/53/CE²⁵, 2006/66/CE²⁶, 2011/65/UE²⁷, 2012/19/UE²⁸, 2010/75/UE²⁹, (UE) 2019/883³⁰ și (UE) 2019/904³¹ ale Parlamentului European și ale Consiliului, cu Directiva 1999/31/CE³² a Consiliului, cu Regulamentul (UE) nr. 1357/2014³³ al Comisiei și cu Deciziile 2000/532/CE³⁴ și 2014/955/UE³⁵ ale Comisiei, precum și cu Comunicarea Comisiei din 2 decembrie 2015 intitulată „Închiderea buclei - un plan de acțiune al UE pentru economia circulară” și cea din 16 ianuarie 2018 intitulată „Strategia europeană pentru materialele plastice într-o economie circulară”.

-
- ²⁰ Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșuri (JO L 190, 12.7.2006, p. 1).
- ²¹ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1) cu modificările ulterioare.
- ²² Regulamentul (UE) 2019/1021 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind poluanții organici persistenti (JO L 169, 25.6.2019, p. 45).
- ²³ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).
- ²⁴ Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (JO L 365, 31.12.1994, p. 10).
- ²⁵ Directiva 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind vehiculele scoase din uz (JO L 269, 21.10.2000, p. 34).
- ²⁶ Directiva 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori și de abrogare a Directivei 91/157/CEE (JO L 266, 26.9.2006, p. 1).
- ²⁷ Directiva 2011/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice (JO L 174, 1.7.2011, p. 88).
- ²⁸ Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) (JO L 197, 24.7.2012, p. 38).
- ²⁹ Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).
- ³⁰ Directiva (UE) 2019/883 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind instalațiile portuare de preluare pentru predarea deșeurilor provenite de la nave, de modificare a Directivei 2010/65/UE și de abrogare a Directivei 2000/59/CE (JO L 151, 7.6.2019, p. 116).
- ³¹ Directiva (UE) 2019/904 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2019 privind reducerea impactului anumitor produse din plastic asupra mediului (JO L 155, 12.6.2019, p. 1).
- ³² Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșuri (JO L 182, 16.7.1999, p. 1).
- ³³ Regulamentul (UE) nr. 1357/2014 al Comisiei din 18 decembrie 2014 de înlocuire a anexei III la Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 365, 19.12.2014, p. 89).
- ³⁴ Decizia Comisiei din 3 mai 2000 de înlocuire a Deciziei 94/3/CE de stabilire a unei liste de deșuri în temeiul articolului 1 litera (a) din Directiva 75/442/CEE a Consiliului privind deșeurile și a Deciziei 94/904/CE a Consiliului de stabilire a unei liste de deșuri periculoase în temeiul articolului 1 alineatul (4) din Directiva 91/689/CEE a Consiliului privind deșeurile periculoase (JO L 226, 6.9.2000, p. 3).
- ³⁵ Decizia 2014/955/UE a Comisiei din 18 decembrie 2014 de modificare a Deciziei 2000/532/CE de stabilire a unei liste de deșuri în temeiul Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 370, 30.12.2014, p. 44).

O activitate economică poate contribui în mod substanțial la obiectivul economiei circulare prin mai multe mijloace, inclusiv prin creșterea durabilității, a posibilității de a repara, a potențialului de actualizare și de reutilizare a produselor, prin reducerea utilizării de resurse prin proiectare și prin materialele alese, prin facilitarea schimbării destinației, a dezasamblării și a deconstrucției în sectorul clădirilor și al construcțiilor, în special pentru a reduce utilizarea și a promova reutilizarea materialelor de construcții, precum și prin dezvoltarea de modele de afaceri de tip „produs ca serviciu”, și de lanțuri valorice circulare, cu scopul de a menține produsele, componentele și materialele la nivelul lor cel mai ridicat de utilitate și valoare. În mod similar, reducerea conținutului de substanțe periculoase din materiale și produse de-a lungul întregului ciclu de viață, inclusiv prin înlocuirea lor cu alternative mai sigure, ar trebui să fie cel puțin conformă cu cerințele juridice armonizate stabilite la nivelul Uniunii. O activitate economică poate contribui, de asemenea, în mod substanțial la obiectivul economiei circulare prin reducerea generării de deșeuri alimentare în producție, prelucrare, fabricare sau distribuție.

(18d) Obiectivul de mediu privind prevenirea și controlul poluării ar trebui interpretat în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii, inclusiv cu Directivele 2000/60/CE, 2004/35/CE³⁶, 2004/107/CE³⁷, 2006/118/CE, 2008/50/CE³⁸, 2008/105/CE, 2010/75/UE, (UE) 2016/802³⁹ și (UE) 2016/2284⁴⁰ ale Parlamentului European și ale Consiliului.

---

³⁶ Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului (JO L 143, 30.4.2004, p. 56).

³⁷ Directiva 2004/107/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind arsenicul, cadmiul, mercurul, nichelul și hidrocarburile aromatice policiclice în aerul înconjurător (JO L 23, 26.1.2005, p. 3) astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2015/1480 a Comisiei din 28 august 2015 (JO L 226, 29.8.2015, p. 4).

³⁸ Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa (JO L 152, 11.6.2008, p. 1).

³⁹ Directiva (UE) 2016/802 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind reducerea conținutului de sulf din anumiți combustibili lichizi (JO L 132, 21.5.2016, p. 58).

⁴⁰ Directiva (UE) 2016/2284 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016 privind reducerea emisiilor naționale de anumiți poluanți atmosferici (JO L 344, 17.12.2016, p. 1).

(19) Obiectivul de mediu privind protecția și refacerea biodiversității și a ecosistemelor ar trebui interpretat în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii, inclusiv cu Regulamentele (UE) nr. 995/2010⁴¹, (UE) nr. 1143/2014⁴² și (UE) nr. 511/2014⁴³ și Directiva 2009/147/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului⁴⁴, cu Directivele 91/676/CEE⁴⁵ și 92/43/CEE⁴⁶ ale Consiliului și cu Comunicarea Comisiei din 21 mai 2003 intitulată „Asigurarea respectării legislației, guvernarea și schimburile comerciale în domeniul forestier (FLEGT)”, cea din 3 mai 2011 intitulată „Asigurarea noastră de viață, capitalul nostru natural: o strategie a UE în domeniul biodiversității pentru 2020” și cea din 6 mai 2013 intitulată „Infrastructurile ecologice — Valorificarea capitalului natural al Europei”, cea din 26 februarie 2016 intitulată „Planul de acțiune al UE în materie de combatere a traficului cu specii sălbatice de faună și floră” și cea din 23 iulie 2019 intitulată „Intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial”, precum și cu Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului din 9 decembrie 1996 privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea⁴⁷.

(19aa) O activitate economică poate contribui în mod substanțial la obiectivul de protecție și de refacere a biodiversității și a ecosistemelor prin mai multe mijloace, inclusiv prin protejarea, conservarea sau refacerea biodiversității și a ecosistemelor, și, astfel, consolidând serviciile ecosistemice. Aceste servicii sunt grupate în patru categorii, și anume aprovizionarea, inclusiv aprovizionarea cu alimente și apă; reglementarea, inclusiv controlul climei și al bolilor; sprijinirea, inclusiv a ciclurilor nutrienților și a producției de oxigen și beneficiile culturale, inclusiv cele spirituale și recreative.

---

⁴¹ Regulamentul (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn (JO L 295, 12.11.2010, p. 23).

⁴² Regulamentul (UE) nr. 1143/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind prevenirea și gestionarea introducerii și răspândirii speciilor alogene invazive (JO L 317, 4.11.2014, p. 35).

⁴³ Regulamentul (UE) nr. 511/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind măsurile de conformitate destinate utilizatorilor prevăzute în Protocolul de la Nagoya privind accesul la resursele genetice și împărțirea corectă și echitabilă a beneficiilor care rezultă din utilizarea acestora în Uniune (JO L 150, 20.5.2014, p. 59).

⁴⁴ Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).

⁴⁵ Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole (JO L 375, 31.12.1991, p. 1).

⁴⁶ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

⁴⁷ Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului din 9 decembrie 1996 privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea (JO L 61, 3.3.1997, p. 1-69).

(19a) În contextul prezentului regulament, „practicile de gestionare durabilă a pădurilor” ar trebui înțelese prin luarea în calcul a practicilor forestiere și a folosirii pădurilor și a terenurilor forestiere care contribuie la îmbunătățirea biodiversității sau la stoparea sau prevenirea degradării ecosistemelor, a defrișării și a pierderii de habitate; prin luarea în calcul a gestionării și a folosirii pădurilor și a terenurilor împădurite într-un mod și într-un ritm care să permită menținerea diversității biologice, a productivității, a capacității de regenerare, a vitalității și a capacității acestora de a îndeplini, acum și în viitor, funcții ecologice, economice și sociale relevante la nivel local, național și mondial fără a aduce prejudicii altor ecosisteme, astfel cum se definește în Rezoluția H1 – Orientări generale privind gestionarea durabilă a pădurilor în Europa a Conferinței ministeriale privind protecția pădurilor în Europa din 1993; și ținând seama de Regulamentul (UE) 2018/841[2], de Regulamentul (UE) nr. 995/2010[3], de Directiva (UE) 2018/2001[4] și de Strategia UE pentru păduri și sectorul forestier⁴⁸,

(19b) În contextul prezentului regulament, termenul „eficiență energetică” este folosit în sens larg și ar trebui înțeles ținând seama de dreptul relevant al Uniunii, inclusiv Directiva (UE) 2012/27⁴⁹, Directiva (UE) 2018/844⁵⁰, precum și reglementările privind produsele stabilite în temeiul Directivei 2009/125/CE⁵¹ și al Regulamentului (UE) 2017/1369⁵².

---

⁴⁸ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor COM(2013) 659 final).

⁴⁹ Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE; Directiva (UE) 2018/2002 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de modificare a Directivei 2012/27/UE privind eficiența energetică (JO L 328, 21.12.2018, p. 210).

⁵⁰ Directiva (UE) 2018/844 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei 2010/31/UE privind performanța energetică a clădirilor și a Directivei 2012/27/UE privind eficiența energetică (JO L 156, 19.6.2018, p. 75).

⁵¹ Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic (JO L 285, 31.10.2009, p. 10).

⁵² Regulamentul (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2017 de stabilire a unui cadru pentru etichetarea energetică și de abrogare a Directivei 2010/30/UE (JO L 198, 28.7.2017, p. 1).

(20) Pentru fiecare obiectiv de mediu, ar trebui stabilite criterii uniforme pe baza cărora se poate considera că unele activități economice contribuie în mod substanțial la obiectivul respectiv. Un element al criteriilor uniforme ar trebui să fie evitarea unei daune semnificative la adresa oricăruia dintre obiectivele de mediu prevăzute în prezentul regulament. Acest lucru este necesar pentru a se evita ca unele investiții să fie considerate durabile din punctul de vedere al mediului deși activitățile economice care beneficiază de pe urma investițiilor respective sunt dăunătoare mediului într-o măsură care depășește contribuția acestora la un obiectiv de mediu. Criteriile ar trebui să țină seama de ciclul de viață al produselor și serviciilor furnizate de activitatea economică respectivă, inclusiv de probele din evaluările existente ale ciclului de viață, în special luând în considerare producția, utilizarea și scoaterea din uz a acestora, pe lângă impactul asupra mediului al activității economice în sine.

(21) Reamintind angajamentul comun al Parlamentului European, al Consiliului și al Comisiei de a urmări principiile consacrate în Pilonul european al drepturilor sociale în sprijinul creșterii durabile și favorabile incluziunii și recunoscând importanța unor drepturi și standarde minime internaționale ale omului și ale lucrătorilor, respectarea unor garanții minime ar trebui să fie o condiție pentru ca activitățile economice să se califice drept durabile din punctul de vedere al mediului. Din acest motiv, activitățile economice ar trebui să se califice drept durabile din punctul de vedere al mediului doar în cazul în care sunt efectuate în conformitate cu Liniile directoare ale OCDE pentru întreprinderile multinaționale și cu principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului, inclusiv cu respectarea Declarației cu privire la principiile și drepturile fundamentale la locul de muncă, a celor opt convenții de bază ale Organizației Internaționale a Muncii („OIM”) și a Cartei internaționale a drepturilor omului. Convențiile de bază ale OIM definesc drepturile omului și drepturile lucrătorilor pe care ar trebui să le respecte întreprinderile. Mai multe dintre aceste standarde internaționale sunt consacrate și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special interzicerea sclaviei și a muncii forțate, precum și principiul nediscriminării. Garanțiile minime respective nu aduc atingere aplicării unor cerințe mai stricte privind mediul, sănătatea, siguranța și durabilitatea socială, prevăzute în dreptul Uniunii, după caz.

La punerea în aplicare a acestor garanții minime, întreprinderile ar trebui să adere la principiul de „a nu prejudicia în mod semnificativ” în sensul Regulamentului 2019/2088 privind informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare, inclusiv standardele tehnice de reglementare care detaliază acest principiu.

(21a) Pentru a asigura coerența dintre prezentul regulament și Regulamentul 2019/2088 privind informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare, prezentul regulament ar trebui să modifice Regulamentul 2019/2088 privind informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare pentru a introduce standarde tehnice de reglementare elaborate în comun de AES care să precizeze detaliile privind prezentarea și conținutul informațiilor referitoare la principiul de „a nu prejudicia în mod semnificativ”. Aceste standarde tehnice de reglementare ar trebui să fie în concordanță cu conținutul, metodologiile și prezentarea indicatorilor referitori la efectele negative menționate la articolul 4 alineatele (6) și (7). De asemenea, ar trebui să fie coerente cu principiile consacrate prin Pilonul european al drepturilor sociale, cu Liniile directoare ale OCDE pentru întreprinderile multinaționale, cu principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului, inclusiv Declarația cu privire la principiile și drepturile fundamentale la locul de muncă, cu cele opt convenții de bază ale Organizației Internaționale a Muncii („OIM”) și cu Carta internațională a drepturilor omului.

În sensul articolului 16c din prezentul regulament, Autoritatea Bancară Europeană („ABE”), Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale („EIOPA”) și Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe („ESMA”) (denumite în mod colectiv „autoritățile europene de supraveghere”, „AES”), instituite prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului și, respectiv, Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ar trebui să elaboreze, prin intermediul Comitetului comun, proiecte de standarde tehnice de reglementare care să suplimenteze articolul 2, articolul 8, articolul 9 și articolul 11 din Regulamentul 2019/2088 privind informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare.

(22) Având în vedere detaliile tehnice specifice necesare pentru a evalua impactul asupra mediului al unei activități economice, precum și natura în rapidă schimbare a științei și tehnologiei, criteriile pentru activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului ar trebui să fie adaptate în mod periodic la schimbările respective. În vederea menținerii la zi a criteriilor, în temeiul dovezilor științifice și al contribuțiilor din partea experților, precum și a părților interesate relevante, condițiile referitoare la o contribuție substanțială și la lipsa unor daune semnificative ar trebui specificate mai detaliat pentru diferitele activități economice și ar trebui să fie actualizate în mod regulat. În acest scop, Comisia ar trebui să stabilească criterii tehnice de examinare detaliate și calibrate pentru diferitele activități economice, pe baza contribuției tehnice a unei platforme multipartite privind finanțarea durabilă.

(23) Unele activități economice au un impact negativ asupra mediului, iar prin reducerea unui asemenea impact negativ se poate realiza o contribuție substanțială la unul sau mai multe obiective de mediu. Pentru activitățile economice respective, este adecvat să se stabilească criterii tehnice de examinare care impun o îmbunătățire substanțială a performanței de mediu în comparație, printre altele, cu media sectorului, dar, în același timp, evită efectele blocării într-un model cu impact negativ asupra mediului, inclusiv efectele blocării într-un model cu emisii ridicate de dioxid de carbon pe durata de viață economică a activității economice finanțate. Aceste criterii ar trebui să ia, de asemenea, în considerare impactul pe termen lung al unei anumite activități economice.

(24) O activitate economică nu ar trebui considerată durabilă din punctul de vedere al mediului dacă daunele pe care le aduce mediului depășesc beneficiile pe care le generează. Criteriile tehnice de examinare ar trebui să identifice cerințele minime necesare pentru a evita aducerea unui prejudiciu semnificativ altor obiective, inclusiv pornind de la eventualele cerințe minime prevăzute în temeiul dreptului Uniunii. Atunci când stabilește și actualizează criteriile tehnice de examinare, Comisia ar trebui să garanteze că respectivele criterii sunt întemeiate pe dovezi științifice disponibile, că sunt elaborate ținând seama de analiza ciclului de viață, inclusiv de evaluările existente ale ciclului de viață și că sunt actualizate periodic. În cazul în care evaluarea științifică nu permite determinarea riscului cu suficientă certitudine, ar trebui să se aplice principiul precauției, în conformitate cu articolul 191 din TFUE.

(24a) Pentru a defini criteriile tehnice de examinare pentru obiectivul de atenuare a schimbărilor climatice, Comisia ar trebui să ia în considerare și să stimuleze tranziția în curs și necesară către o economie neutră din punct de vedere climatic, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1a). În plus față de utilizarea unor surse de energie neutre din punctul de vedere al climei și de mai multe investiții în activitățile și sectoarele economice care au deja emisii scăzute de carbon, tranziția necesită reduceri substanțiale ale emisiilor de gaze cu efect de seră în alte activități economice și sectoare pentru care nu există alternative cu emisii reduse de carbon fezabile din punct de vedere tehnologic și economic. Ar trebui să se considere că activitățile economice respective contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice dacă emisiile lor de gaze cu efect de seră sunt substanțial mai mici decât media sectorului sau a branșei, dacă nu împiedică dezvoltarea și implementarea de alternative cu emisii scăzute de carbon și nu conduc la o blocare a activelor incompatibilă cu obiectivul neutralității climatice, având în vedere durata de viață economică a acestor active. Criteriile tehnice de examinare pentru aceste activități ar trebui să asigure faptul că aceste activități de tranziție au o traiectorie credibilă spre neutralitatea climatică, iar aceste criterii tehnice de examinare ar trebui ajustate în consecință la intervale regulate.

(24b) Ar trebui să se considere că o activitate economică contribuie în mod substanțial la unul sau mai multe dintre obiectivele de mediu stabilite în prezentul regulament în cazul în care facilitează în mod direct o contribuție substanțială a altor activități la unul sau mai multe dintre aceste obiective. În acest scop, activitatea de facilitare nu ar trebui să conducă la o blocare a activelor care să submineze obiectivele de mediu pe termen lung, având în vedere durata de viață economică a acestor active, și ar trebui să aibă un impact pozitiv substanțial asupra mediului pe baza considerațiilor legate de ciclul de viață.

(25) Atunci când stabilește și actualizează criteriile tehnice de examinare, Comisia ar trebui să țină seama de dreptul relevant al Uniunii, inclusiv de Regulamentul (CE) nr. 66/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁵³, de sistemul UE de management de mediu și audit⁵⁴, de criteriile UE privind achizițiile publice verzi⁵⁵ și de lucrările în curs de desfășurare cu privire la normele referitoare la amprenta de mediu a produselor și a organizațiilor⁵⁶. Pentru a evita neconcordanțe inutile cu clasificările activităților economice care există deja în alte scopuri, Comisia ar trebui să ia în considerare, de asemenea, clasificările statistice referitoare la sectorul bunurilor și serviciilor de mediu, și anume clasificarea activităților și a cheltuielilor de protecție a mediului (CEPA) și clasificarea activităților de gestionare a resurselor (CReMA)⁵⁷. La stabilirea și actualizarea criteriilor tehnice de examinare, Comisia ar trebui să țină seama de indicatorii de mediu și de cadrele de raportare existente elaborate, printre altele, de Comisie, AEM, precum și de standardele internaționale existente, cum ar fi cele elaborate, printre altele, de OCDE.

---

⁵³ Regulamentul (CE) nr. 66/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind eticheta UE ecologică (JO L 27, 30.1.2010, p. 1).

⁵⁴ Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 761/2001 și a Deciziilor 2001/681/CE și 2006/193/CE ale Comisiei (JO L 342, 22.12.2009, p. 1).

⁵⁵ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor – Achiziții publice pentru îmbunătățirea condițiilor de mediu [SEC(2008) 2124] [SEC(2008) 2125] [SEC(2008) 2126] COM/2008/0400.

⁵⁶ 2013/179/UE: Recomandarea Comisiei din 9 aprilie 2013 privind utilizarea unor metode comune pentru măsurarea și comunicarea performanței de mediu pe durata ciclului de viață a produselor și organizațiilor (JO L 124, 4.5.2013, p. 1).

⁵⁷ Anexele 4 și 5 la Regulamentul (UE) nr. 538/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 691/2011 privind conturile economice de mediu europene (JO L 158, 27.5.2014, p. 113).

(26) Atunci când stabilește și actualizează criteriile tehnice de examinare, Comisia ar trebui să ia, de asemenea, în considerare particularitățile din sectorul infrastructurilor și externalitățile sociale, economice și de mediu în cadrul unei analize cost-beneficiu. În această privință, Comisia ar trebui să țină seama de dreptul și de standardele relevante ale Uniunii, inclusiv de Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁵⁸, Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁵⁹, Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁶⁰, Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁶¹ și Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁶², precum și de metodologia actuală și de activitatea organizațiilor internaționale, cum ar fi OCDE. În acest context, criteriile tehnice de examinare ar trebui să promoveze cadre de guvernare corespunzătoare, care să integreze factori de mediu, sociali și de guvernare, astfel cum se menționează în principiile pentru investiții responsabile⁶³ susținute de Organizația Națiunilor Unite, în toate etapele ciclului de viață al unui proiect.

(27) Criteriile tehnice de examinare ar trebui să garanteze că toate activitățile economice relevante din cadrul unui anumit sector pot să se califice drept durabile din punctul de vedere al mediului și sunt tratate în mod egal în cazul în care contribuie în mod egal la unul sau mai multe dintre obiectivele de mediu prevăzute în prezentul regulament. Capacitatea potențială de a contribui la obiectivele de mediu respective poate varia de la un sector la altul, ceea ce ar trebui să se reflecte în criterii. Cu toate acestea, în cadrul fiecărui sector, criteriile respective nu ar trebui să fie dezavantajoase, în mod injust, pentru anumite activități economice în raport cu altele în cazul în care cele două tipuri de activități contribuie în aceeași măsură la obiectivele de mediu.

---

⁵⁸ Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului (JO L 197, 21.7.2001, p. 30).

⁵⁹ Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 26, 28.1.2012, p. 1).

⁶⁰ Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune (JO L 94, 28.3.2014, p. 1).

⁶¹ Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65).

⁶² Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 243).

⁶³ <https://www.unpri.org/download?ac=1534>.

(28) Atunci când stabilește criteriile tehnice de examinare pentru activități durabile din punctul de vedere al mediului, Comisia ar trebui să evalueze dacă adoptarea respectivelor criterii ar conduce la active depreciate sau ar duce la inconsecvențe în materie de stimulente sau dacă ar avea vreun alt impact negativ asupra piețelor financiare.

(29) Pentru a evita costuri de asigurare a conformității prea împovărătoare pentru operatorii economici, Comisia ar trebui să stabilească criterii tehnice de examinare care să asigure o claritate juridică suficientă, care să fie practice, ușor de aplicat și în privința cărora conformitatea să poată fi verificată în cadrul unor limite rezonabile ale costurilor de asigurare a conformității, evitând sarcina administrativă care nu este necesară. Criteriile tehnice de examinare ar putea impune efectuarea unei evaluări a ciclului de viață atunci când este suficient de fezabil și necesar.

(30) Pentru a se asigura că investițiile sunt canalizate spre activități economice care au un impact pozitiv maxim asupra obiectivelor de mediu, Comisia ar trebui să acorde prioritate stabilirii de criterii tehnice de examinare pentru activitățile economice care ar putea contribui cel mai mult la obiectivele de mediu.

(31) Ar trebui stabilite criterii tehnice de examinare adecvate pentru sectorul transporturilor, inclusiv pentru activele mobile, care ar trebui să țină seama de faptul că contribuția sectorului transporturilor, inclusiv transportul maritim internațional, se ridică la aproape 26 % din totalul emisiilor de gaze cu efect de seră din Uniune. După cum se evidențiază în Planul de acțiune privind finanțarea creșterii durabile⁶⁴, sectorul transporturilor reprezintă aproximativ 30 % din nevoile anuale suplimentare de investiții pentru o dezvoltare durabilă în Uniune, inclusiv prin creșterea electrificării sau prin tranziția către moduri mai ecologice de transport prin promovarea transferului modal și a gestionării traficului.

---

⁶⁴ Doc. COM(2018) 97 final.

(32) În procesul de elaborare a criteriilor tehnice de examinare, este deosebit de important ca Comisia să realizeze consultări adecvate în conformitate cu cerințele privind o mai bună legislație. Procesul de stabilire și actualizare a criteriilor tehnice de examinare ar trebui să implice părțile interesate relevante și să se bazeze pe consilierea oferită de experți cu cunoștințe și experiență dovedite în domenii relevante. În acest scop, Comisia ar trebui să creeze o platformă privind finanțarea durabilă. Această platformă ar trebui să fie alcătuită din experți reprezentând atât sectorul public, cât și sectorul privat. Reprezentanții sectorului public ar trebui să cuprindă experți din partea Agenției Europene de Mediu, a autorităților europene de supraveghere și a Băncii Europene de Investiții, precum și a Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene. Experții din sectorul privat ar trebui să includă actori financiari și nefinanciari de pe piețe și din sectoarele economice, reprezentând industriile relevante, precum și reprezentanți cu expertiză contabilă și în materie de raportare. În cadrul platformei ar trebui să existe și experți care reprezintă societatea civilă, inclusiv cei care au competențe în domeniul mediului, în cel social, al muncii și al problemelor de guvernare. Participanții la piața financiară ar trebui să fie încurajați să informeze Comisia în cazul în care consideră că o activitate economică care nu îndeplinește criteriile tehnice de examinare sau pentru care nu au fost încă stabilite astfel de criterii ar trebui să fie considerată durabilă din punctul de vedere al mediului, pentru a ajuta Comisia să evalueze dacă se impune completarea sau actualizarea criteriilor tehnice de examinare.

(32a) Platforma ar trebui să fie constituită în conformitate cu normele orizontale aplicabile privind crearea și funcționarea grupurilor de experți ale Comisiei, inclusiv în ceea ce privește procesul de selecție, care ar trebui să vizeze asigurarea unui nivel ridicat de expertiză, a echilibrului geografic și de gen, precum și o reprezentare echilibrată a know-how-ului relevant, având în vedere sarcinile specifice ale platformei. În cursul procesului de selecție, Comisia ar trebui, în conformitate cu normele orizontale, să efectueze o evaluare pentru a stabili dacă există eventuale conflicte de interese și să ia măsurile adecvate pentru a rezolva conflictul.

(32aa) Platforma ar trebui să ofere consultanță Comisiei cu privire la dezvoltarea, analiza și revizuirea criteriilor tehnice de examinare, inclusiv cu privire la impactul potențial al acestora asupra evaluării activelor care, până la adoptarea criteriilor tehnice de examinare, erau considerate ca fiind active durabile din punctul de vedere al mediului în temeiul practicilor existente pe piață. Platforma ar trebui, de asemenea, să ofere consultanță Comisiei cu privire la măsura în care criteriile tehnice de examinare sunt adecvate pentru alte utilizări în cadrul viitoarelor inițiative de politică ale Uniunii menite să faciliteze investițiile durabile, precum și cu privire la rolul posibil al standardelor de contabilizare și raportare în materie de durabilitate în aplicarea criteriilor tehnice de examinare. Platforma ar trebui să ofere consultanță Comisiei cu privire la elaborarea de noi măsuri de îmbunătățire a disponibilității și calității datelor, luând în considerare obiectivul de evitare a sarcinii administrative inutile, privind luarea în calcul a altor obiective de durabilitate, inclusiv obiective sociale, și privind funcționarea garanțiilor minime și eventuala necesitate de a le completa.

(32aaa) Comisia ar trebui să mențină în funcție grupul de experți al statelor membre privind finanțarea durabilă și să confere grupului de experți un statut oficial. Sarcinile acestui grup de experți vor consta, printre altele, în consilierea Comisiei cu privire la caracterul adecvat al criteriilor tehnice de examinare și al abordării adoptate de platformă cu privire la elaborarea acestor criterii. În acest scop, Comisia ar trebui să informeze statele membre prin intermediul unor reuniuni periodice ale grupului de experți al statelor membre.

(33) În vederea specificării cerințelor stabilite în prezentul regulament și, în special, a stabilirii și a actualizării unor criterii tehnice de examinare detaliate și calibrate pentru diferite activități economice cu privire la ce constituie o contribuție substanțială și ce constituie prejudicii semnificative la adresa obiectivelor de mediu, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește informațiile necesare pentru a respecta obligația de divulgare prevăzută la articolul 4delta alineatul (3) și 16c, precum și criteriile tehnice de examinare menționate la articolul 6 alineatul (2), la articolul 7 alineatul (2), la articolul 8 alineatul (2), la articolul 9 alineatul (2), la articolul 10 alineatul (2) și la articolul 11 alineatul (2). Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, de exemplu prin intermediul platformei și al grupului de experți al statelor membre și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016. Mai precis, pentru a asigura o participare egală la elaborarea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul ar trebui să primească toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții Parlamentului European și ai Consiliului ar trebui să aibă în mod sistematic acces la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu elaborarea actelor delegate.

(33a) Prezentul regulament completează cerințele referitoare la prezentarea de informații prevăzute în Regulamentul 2019/2088 privind informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare. Pentru a asigura monitorizarea în mod ordonat și eficace a respectării prezentului regulament de către participanții la piața financiară, statele membre ar trebui să se bazeze pe autoritățile competente desemnate în conformitate cu Regulamentul 2019/2088 privind informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare. În plus, pentru a asigura respectarea, statele membre ar trebui să stabilească norme privind măsurile și sancțiunile, care ar trebui să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare. Autoritățile naționale competente, ESMA, ABE și EIOPA ar trebui să exercite competențele de intervenție asupra produselor prevăzute în PEPP, PRIIP și MIFIR și în ceea ce privește practicile de vânzare inadecvată sau publicarea de informații privind durabilitatea care induc în eroare, inclusiv cerințele în materie de informare prevăzute în Regulamentul privind taxonomia.

(33b) Pentru a asigura organizarea eficientă și durabilă a practicilor de lucru și de reuniune, atât în ceea ce privește Platforma, cât și grupul de experți al statelor membre, și pentru a permite o participare largă și o interacțiune eficientă în cadrul grupurilor, al subgrupurilor acestora, al Comisiei și al părților interesate, ar trebui avută în vedere, acolo unde este posibil, utilizarea în mai mare măsură a modalităților virtuale și digitale.

(34) Pentru a acorda timp suficient pentru familiarizarea actorilor relevanți cu criteriile pentru activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului prevăzute în prezentul regulament și pentru pregătirea în vederea punerii lor în aplicare, obligațiile stabilite în prezentul regulament ar trebui să devină aplicabile, pentru fiecare obiectiv de mediu, la 12 luni de la adoptarea criteriilor tehnice de examinare relevante.

(35) Aplicarea prezentului regulament ar trebui să fie examinată periodic pentru a evalua, printre altele, următoarele elemente:

(i) progresele înregistrate în punerea în aplicare a prezentului regulament în ceea ce privește elaborarea criteriilor tehnice de examinare pentru activități economice durabile din punctul de vedere al mediului;

(ii) posibila necesitate de a revizui și completa criteriile stabilite în prezentul regulament pentru considerarea unei activități economice ca fiind durabilă din punctul de vedere al mediului;

(iii) eficacitatea taxonomiei în a canaliza investiții private către activități durabile și, în special, în ceea ce privește fluxurile de capital către întreprinderi private și alte entități juridice și

(iv) dezvoltarea în continuare a taxonomiei actuale și extinderea domeniului său de aplicare dincolo de activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului, pentru a cuprinde activități care prejudiciază semnificativ durabilitatea mediului, precum și alte obiective de durabilitate, inclusiv obiective sociale.

(36) Întrucât obiectivele prezentului regulament nu pot fi realizate în mod suficient de către statele membre, ci, având în vedere necesitatea de a introduce la nivelul Uniunii criterii uniforme pentru activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta din urmă poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Capitolul I

Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament instituie criteriile pentru a determina dacă o activitate economică este durabilă din punctul de vedere al mediului în scopul stabilirii gradului durabilității de mediu a unei investiții.

(2) Prezentul regulament se aplică:

(a) măsurilor adoptate de statele membre sau de Uniune care stabilesc orice cerință aplicabilă participanților la piața financiară sau emitenților în ceea ce privește produsele financiare sau obligațiunile corporative care sunt puse la dispoziție ca fiind durabile din punctul de vedere al mediului.

(b) participanților la piața financiară care pun la dispoziție produse financiare

(c) întreprinderilor care fac obiectul obligației de a publica o declarație nefinanciară sau o declarație nefinanciară consolidată în temeiul articolului 19a sau 29a din Directiva 2013/34/UE.

Articolul 2

Definiții

(1) În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

(a) „investiție durabilă din punctul de vedere al mediului” înseamnă o investiție care finanțează una sau mai multe activități economice care, în temeiul prezentului regulament, se califică drept durabile din punctul de vedere al mediului;

(b) „participant la piața financiară” înseamnă un participant la piața financiară astfel cum este definit la articolul 2 punctul 1 și la articolul 16 din Regulamentul 2019/2088 privind informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare;

(c) „produs financiar” înseamnă un produs financiar astfel cum este definit la articolul 2 punctul (l) din Regulamentul 2019/2088 privind informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare;

- (ca) „emitent” înseamnă un emitent astfel cum este definit la articolul 2 punctul (h) din Regulamentul (UE) 2017/1129 al Parlamentului European și al Consiliului⁶⁵;
- (d) „atenuare a schimbărilor climatice” înseamnă procesul de a menține creșterea temperaturii medii globale cu mult sub 2 °C și continuarea eforturilor de limitare a încălzirii globale la 1,5 °C peste nivelurile preindustriale, astfel cum se prevede în Acordul de la Paris;
- (e) „adaptare la schimbările climatice” înseamnă procesul de ajustare la schimbările climatice reale și preconizate, precum și la efectele acestora;
- (f) „gaz cu efect de seră” înseamnă un gaz cu efect de seră enumerat în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁶⁶;
- (fa) „ierarhia deșeurilor” înseamnă ierarhia deșeurilor astfel cum este prevăzută la articolul 4 din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁶⁷;
- (g) „economie circulară” înseamnă menținerea valorii produselor, a materialelor și a altor resurse în economie cât mai mult timp posibil, sporirea eficienței utilizării lor în producție și consum, reducând astfel impactul asupra mediului al acestei utilizări, reducerea la minimum a deșeurilor și a eliberării de substanțe periculoase în toate etapele ciclului de viață, inclusiv prin aplicarea ierarhiei deșeurilor;
- (ga) „poluanți” înseamnă substanțe, vibrații, căldură, zgomot, lumină sau alți contaminanți prezenți în aer, apă sau sol, care pot avea efect nociv asupra sănătății umane sau asupra mediului, care pot conduce la efecte dăunătoare asupra proprietății materiale sau pot altera sau afecta mediul ambiant și alte utilizări legitime ale acestuia;

---

⁶⁵ Regulamentul (UE) 2017/1129 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau al admiterii de valori mobiliare la tranzacționare pe o piață reglementată, și de abrogare a Directivei 2003/71/CE (JO L 168, 30.6.2017, p. 12).

⁶⁶ Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind un mecanism de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și de raportare, la nivel național și al Uniunii, a altor informații relevante pentru schimbările climatice și de abrogare a Deciziei nr. 280/2004/CE (JO L 165, 18.6.2013, p. 13).

⁶⁷ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

- (gb) „sol” înseamnă stratul superior al scoarței terestre situat între roca de bază și suprafață, care este compus din particule minerale, materii organice, apă, aer și organisme vii;
- (h) „poluare” înseamnă:
- (i) introducerea directă sau indirectă, ca rezultat al activității umane, de poluanți în aer, apă sau sol;
  - (ii) în contextul mediului marin, poluarea astfel cum este definită la articolul 3 punctul 8 din Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁶⁸;
  - (iii) în contextul mediului acvatic, poluarea astfel cum este definită la articolul 2 punctul 33 din Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁶⁹;
- (ha) „ecosistem” înseamnă un complex dinamic de comunități de plante, animale și microorganisme și mediul lor abiotic, care interacționează într-o unitate funcțională;
- (hb) „servicii ecosistemice” înseamnă contribuțiile directe și indirecte ale ecosistemelor la beneficiile economice, sociale, culturale și de altă natură pe care oamenii le obțin din ecosisteme;
- (hc) „biodiversitate” înseamnă varietatea organismelor vii din toate sursele, inclusiv, inter alia, ecosistemele terestre, marine și alte ecosisteme acvatice, precum și complexe ecologice din care acestea fac parte; aceasta cuprinde diversitatea din cadrul speciilor, dintre specii și a ecosistemelor;
- (i) „stare bună a unui ecosistem” înseamnă un ecosistem care se află într-o stare fizică, chimică și biologică bună sau are o calitate fizică, chimică și biologică bună, capabil să se reproducă sau să se refacă singur, în cazul în care compoziția sa de specii, structura ecosistemului și funcțiile ecologice nu sunt afectate;

---

⁶⁸ Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”) (JO L 164, 25.6.2008, p. 19).

⁶⁹ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (Directiva-cadru privind apa) (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

- (j) „eficiență energetică” înseamnă utilizarea energiei într-un mod mai eficient în toate etapele lanțului energetic, de la producție la consumul final;
- (k) „stare ecologică bună” înseamnă starea ecologică bună astfel cum este definită la articolul 3 punctul 5 din Directiva 2008/56/CE, astfel cum este stabilită pe baza descriptorilor calitativi prevăzuți în anexa I la Directiva 2008/56/CE și astfel cum este prezentată mai în detaliu în Decizia (UE) 2017/848 a Comisiei;
- (ka) „stare bună” înseamnă o stare chimică bună și o stare ecologică bună în cazul apelor de suprafață și o stare chimică bună și o stare cantitativă bună în cazul apelor subterane, astfel cum sunt clasificate în conformitate cu anexa V la Directiva 2000/60/CE și cu Directivele 2008/105/CE și 2006/118/CE;
- (kb) „potențial ecologic bun” înseamnă starea unui corp de apă puternic modificat sau a unui corp de apă artificial, clasificate astfel în conformitate cu anexa V la Directiva 2000/60/CE;
- (l) „ape marine” înseamnă apele marine astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 1 din Directiva 2008/56/CE;
- (m) „ape de suprafață” înseamnă apele de suprafață astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 din Directiva 2000/60/CE⁷⁰;
- (ma) „ape subterane” înseamnă apele subterane astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 2 din Directiva 2000/60/CE⁷¹;
- (o) „autoritate competentă” înseamnă o autoritate națională desemnată de un stat membru pentru a supraveghea participanții la piața financiară în ceea ce privește respectarea cerințelor prezentului regulament.

---

⁷⁰ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

⁷¹ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

Capitolul II

Activități economice durabile din punctul de vedere al mediului

Articolul 3

Criteria pentru activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului

În scopul stabilirii gradului de durabilitate din punctul de vedere al mediului al unei investiții, o activitate economică este considerată durabilă din punctul de vedere al mediului în cazul în care activitatea respectivă îndeplinește toate criteriile următoare:

- (a) activitatea economică contribuie în mod substanțial la unul sau mai multe dintre obiectivele de mediu prevăzute la articolul 5, în conformitate cu articolele 6-11a;
- (b) activitatea economică nu prejudiciază în mod semnificativ niciunul dintre obiectivele de mediu prevăzute la articolul 5, în conformitate cu articolul 12;
- (c) activitatea economică este efectuată în conformitate cu garanțiile minime prevăzute la articolul 13;
- (d) activitatea economică respectă criteriile tehnice de examinare care au fost specificate de Comisie în conformitate cu articolul 6 alineatul (2), articolul 7 alineatul (2), articolul 8 alineatul (2), articolul 9 alineatul (2), articolul 10 alineatul (2) și articolul 11 alineatul (2).

Articolul 4

Utilizarea criteriilor pentru activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului în măsurile, standardele și etichetele publice

Statele membre și Uniunea aplică criteriile de determinare a activităților economice durabile din punctul de vedere al mediului prevăzute la articolul 3 în scopul oricăror măsuri care stabilesc cerințe pentru participanții la piața financiară sau emitenți în ceea ce privește produsele financiare sau obligațiunile corporative care sunt puse la dispoziție ca fiind „durabile din punctul de vedere al mediului”.

Articolul 4a

Transparența investițiilor durabile din punctul de vedere al mediului în informațiile precontractuale și în rapoartele periodice

În cazul în care un produs financiar menționat la articolul 9 alineatele (1), (2) și (3) din Regulamentul privind informațiile privind durabilitatea investește într-o activitate economică care contribuie la un obiectiv de mediu în sensul articolului 2 punctul 17 din regulamentul menționat, informațiile care trebuie să fie furnizate în conformitate cu articolul 6 alineatul (3) și cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul respectiv trebuie să includă următoarele:

(a) informațiile privind obiectivul de mediu sau obiectivele de mediu la care contribuie investiția care stă la baza produsului financiar, astfel cum sunt prevăzute la articolul 5;

(b) o descriere a modului și a măsurii în care investițiile care stau la baza produsului financiar sunt făcute în activități economice durabile din punctul de vedere al mediului, astfel cum se prevede la articolul 3.

Descrierea menționată la primul paragraf litera (b) specifică ponderea investițiilor în activități economice durabile din punctul de vedere al mediului, inclusiv detalii privind ponderea corespunzătoare a activităților de facilitare și de tranziție, ca procent din toate investițiile selectate pentru produsul financiar.

Articolul 4β

Transparența produselor financiare care promovează caracteristici de mediu în informațiile precontractuale și în rapoartele periodice

În cazul în care un produs financiar menționat la articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul privind informațiile privind durabilitatea promovează caracteristici de mediu, articolul 4a se aplică *mutatis mutandis*.

Informațiile care trebuie să fie furnizate în conformitate cu articolul 6 alineatul (3) și articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul privind informațiile privind durabilitatea sunt însoțite de următoarea declarație:

„Principiul de «a nu provoca prejudicii semnificative» se aplică numai pentru investițiile care stau la baza produsului care țin seama de criteriile UE pentru investiții durabile din punctul de vedere al mediului.

Investițiile care stau la baza porțiunii rămase a acestui produs financiar nu țin seama de criteriile UE pentru investiții durabile din punctul de vedere al mediului.”

Articolul 4γ

Transparența altor produse financiare în informațiile precontractuale și în rapoartele periodice

În cazul în care un produs financiar nu intră sub incidența articolului 8 alineatul (1) și a articolului 9 alineatele (1), (2) și (3) din Regulamentul privind informațiile privind durabilitatea, informațiile care trebuie să fie furnizate în conformitate cu dispozițiile legislației sectoriale menționate la articolul 6 alineatul (3) și la articolul 11 alineatul (2) din regulamentul respectiv sunt însoțite de următoarea declarație:

„Investițiile care stau la baza acestui produs financiar nu țin seama de criteriile UE pentru investiții durabile din punctul de vedere al mediului.”

Articolul 4delta

Transparența întreprinderilor în declarațiile nefinanciare

(1) Orice întreprindere care face obiectul obligației de a publica o informație nefinanciară în temeiul articolelor 19a sau 29a din Directiva 2013/34/UE include în declarația sa nefinanciară sau în declarația nefinanciară consolidată informații cu privire la modul și măsura în care activitățile întreprinderii sunt asociate cu activități economice durabile din punctul de vedere al mediului, astfel cum se prevede la articolul 3 și la articolul 5.

(2) În special, întreprinderile nefinanciare prezintă următoarele informații:

(a) proporția din cifra lor de afaceri obținută din produse sau servicii asociate cu activități economice durabile din punctul de vedere al mediului, astfel cum se prevede la articolul 3 și la articolul 5 și

(b) proporția din investițiile lor totale (cheltuieli de capital) și/sau a cheltuielilor lor (cheltuieli operaționale) legate de active sau procese asociate cu activități economice durabile din punctul de vedere al mediului, astfel cum se prevede la articolul 3 și la articolul 5.

(3) În cazul în care o întreprindere publică informații nefinanciare în temeiul articolelor 19a sau 29a din Directiva 2013/34/UE într-un raport separat în conformitate cu articolul 19a alineatul (4) și cu articolul 29a alineatul (4) din Directiva 2013/34/UE, informațiile menționate la alineatele (1) și (2) se publică în raportul separat respectiv.

(4) Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 16 pentru a completa alineatele (1) și (2) pentru a specifica aplicarea alineatelor respective, ținând seama de particularitățile întreprinderilor atât financiare, cât și nefinanciare și de criteriile tehnice de examinare stabilite în conformitate cu prezentul regulament. Comisia adoptă actul delegat respectiv până la 1 iunie 2021.

Articolul 5 Obiective de mediu

În sensul prezentului regulament, elementele enumerate mai jos reprezintă obiective de mediu:

1. atenuarea schimbărilor climatice;
2. adaptarea la schimbările climatice;
3. utilizarea durabilă și protecția resurselor de apă și a celor marine;
4. tranziția către o economie circulară;
5. prevenirea și controlul poluării;
6. protecția și refacerea biodiversității și a ecosistemelor.

Articolul 6

Contribuția substanțială la atenuarea schimbărilor climatice

- (1) Se consideră că o activitate economică contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice în cazul în care activitatea respectivă contribuie în mod substanțial la stabilizarea concentrațiilor de gaze cu efect de seră în atmosferă la un nivel care împiedică interferențele antropice periculoase cu sistemul climatic, prin evitarea sau reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră sau intensificarea absorbțiilor de gaze cu efect de seră prin oricare dintre următoarele mijloace, inclusiv prin inovarea în materie de procese sau produse, în conformitate cu obiectivul pe termen lung privind temperatura al Acordului de la Paris:
- (a) generarea, transmiterea, stocarea, distribuirea sau utilizarea energiei din surse regenerabile în conformitate cu Directiva (UE) 2018/2001, inclusiv prin utilizarea de tehnologii inovatoare cu potențialul de a genera economii semnificative în viitor sau prin consolidarea sau extinderea necesară a rețelei;
  - (b) îmbunătățirea eficienței energetice, cu excepția activităților generatoare de energie menționate la articolul 14 alineatul (2a);
  - (c) creșterea mobilității curate sau neutre din punct de vedere climatic;
  - (d) trecerea la utilizarea de materiale regenerabile obținute pe căi sustenabile;
  - (e) creșterea utilizării de tehnologii de captare și utilizare a dioxidului de carbon (CUC) și de captare și stocare a dioxidului de carbon (CSC) sigure pentru mediu, care asigură o reducere netă a emisiilor de gaze cu efect de seră;
  - (fa) consolidarea absorbanților de carbon aferenți terenurilor, inclusiv prin evitarea defrișărilor și a degradării pădurilor, refacerea pădurilor, gestionarea durabilă și refacerea terenurilor cultivate, a pășunilor și a zonelor umede, împădurire și agricultură regenerativă;
  - (g) instituirea infrastructurii energetice necesare pentru facilitarea decarbonizării sistemelor energetice;
  - (h) producerea de combustibili nepoluanți și eficienți din surse regenerabile sau neutre din punctul de vedere al emisiilor de dioxid de carbon;
  - (i) facilitarea oricăruia dintre elementele de mai sus în conformitate cu articolul 11a.

(1a) În sensul alineatului (1), se consideră că o activitate economică pentru care nu există o alternativă viabilă din punct de vedere tehnologic și economic cu un nivel scăzut de emisii de dioxid de carbon contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice, deoarece sprijină tranziția către o economie neutră din punct de vedere climatic, pe baza unei traiectorii de reducere a creșterii temperaturii cu 1,5 grade Celsius peste nivelurile preindustriale, inclusiv prin eliminarea treptată a emisiilor de gaze cu efect de seră, în special provenite din combustibili fosili solizi, în cazul în care activitatea respectivă:

(i) are niveluri de emisii de gaze cu efect de seră care corespund celor mai bune performanțe din sector sau din industrie;

(ii) nu împiedică dezvoltarea și implementarea de alternative cu emisii scăzute de carbon și

(iii) nu conduce la un blocaj al activelor cu emisii ridicate de dioxid de carbon, având în vedere durata de viață economică a acestor active.

În sensul prezentului alineat și pentru stabilirea criteriilor tehnice de examinare în conformitate cu articolul 14, Comisia evaluează contribuția potențială și fezabilitatea tuturor tehnologiilor existente relevante.

(2) Înainte de adoptarea actului delegat menționat la al doilea paragraf, Comisia colectează toate cunoștințele de specialitate necesare din cadrul platformei în ceea ce privește criteriile tehnice de examinare.

Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 16 în vederea:

(a) completării alineatului (1) și a alineatului (1a) pentru a se stabili criteriile tehnice de examinare cu scopul de a determina în ce condiții se consideră că, în sensul prezentului regulament, o anumită activitate economică contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice;

(b) completării articolului 12 pentru a stabili, pentru fiecare obiectiv de mediu relevant, criterii tehnice de examinare cu scopul de a determina dacă se consideră că, în sensul prezentului regulament, o activitate economică în privința căreia criteriile de examinare sunt stabilite în temeiul literei (a) de la prezentul alineat, aduce daune semnificative unuia sau mai multora dintre aceste obiective.

(3) Comisia stabilește criteriile tehnice de examinare menționate la alineatul (2) de la prezentul articol într-un act delegat, luând în considerare cerințele prevăzute la articolul 14.

(4) Comisia adoptă actul delegat menționat la alineatul (2) până la 31 decembrie 2020, cu scopul de a asigura aplicarea acestuia la 31 decembrie 2021.

Articolul 7

Contribuția substanțială la adaptarea la schimbările climatice

(1) Se consideră că o activitate economică contribuie în mod substanțial la adaptarea la schimbările climatice atunci când:

(a) activitatea economică respectivă include soluții de adaptare care fie reduc riscul impactului negativ, fie reduc în mod substanțial impactul negativ al climatului actual și al celui viitor preconizat asupra acelei activități economice, fără a crește riscul unui impact negativ asupra altor persoane și asupra naturii și a activelor sau când

(b) activitatea economică respectivă oferă soluții de adaptare care, în plus față de condițiile prevăzute la articolul 11a, contribuie în mod substanțial la prevenirea sau reducerea riscului impactului negativ sau reduc în mod semnificativ impactul negativ al climatului actual și al celui viitor preconizat asupra altor persoane și asupra naturii sau a activelor, fără a crește riscul unui impact negativ asupra altor persoane și asupra naturii și a activelor.

(1a) Soluțiile de adaptare menționate la alineatul (1) litera (a) sunt evaluate și ierarhizate în funcție de priorități, utilizând cele mai bune proiecții climatice disponibile și, ca o cerință minimă, previn sau reduc:

(a) impactul negativ specific în funcție de zonă și de context al schimbărilor climatice asupra activității economice sau

(b) impactul negativ pe care schimbările climatice îl pot avea asupra mediului în care se desfășoară activitatea economică

- (c) facilitarea oricărui dintre elementele de mai sus în conformitate cu articolul 11a.
- (2) Înainte de adoptarea actului delegat menționat la al doilea paragraf, Comisia colectează toate cunoștințele de specialitate necesare din cadrul platformei în ceea ce privește criteriile tehnice de examinare.

Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 16 în vederea:

- (a) completării alineatului (1) și a alineatului (1a) pentru a stabili criteriile tehnice de examinare cu scopul de a determina în ce condiții se consideră că, în sensul prezentului regulament, o anumită activitate economică contribuie în mod substanțial la adaptarea la schimbările climatice;
- (b) completării articolului 12 pentru a stabili, pentru fiecare obiectiv de mediu relevant, criterii tehnice de examinare cu scopul de a determina dacă se consideră că, în sensul prezentului regulament, o activitate economică în privința căreia criteriile de examinare sunt stabilite în temeiul literei (a) de la prezentul alineat, aduce daune semnificative unuia sau mai multora dintre aceste obiective.
- (3) Comisia stabilește criteriile tehnice de examinare menționate la alineatul (2) de la prezentul articol într-un act delegat, luând în considerare cerințele prevăzute la articolul 14.
- (4) Comisia adoptă actul delegat menționat la alineatul (2) până la 31 decembrie 2020, cu scopul de a asigura aplicarea acestuia la 31 decembrie 2021.

Articolul 8

Contribuția substanțială la utilizarea durabilă și la protecția resurselor de apă și a celor marine

- (1) Se consideră că o activitate economică contribuie în mod substanțial la utilizarea durabilă și la protecția resurselor de apă și a celor marine în cazul în care activitatea respectivă contribuie în mod substanțial la obținerea stării ecologice bune a corpurilor de apă, inclusiv a corpurilor de apă de suprafață și a celor subterane, sau la prevenirea deteriorării acestora atunci când sunt deja în stare bună, sau la obținerea stării ecologice bune a apelor marine sau la prevenirea deteriorării acestora atunci când sunt deja în stare ecologică bună, prin oricare dintre următoarele mijloace:

- (a) protejarea mediului împotriva efectelor negative ale deversărilor de ape reziduale urbane și industriale, inclusiv ale contaminanților care generează preocupări noi, cum ar fi medicamentele și microplasticul, inclusiv prin asigurarea colectării, tratării și deversării adecvate a apelor reziduale urbane și industriale;
- (b) protejarea sănătății umane împotriva impactului negativ al oricărei contaminări a apei destinate consumului uman, prin garantarea faptului că aceasta nu conține microorganisme, paraziți și substanțe care constituie un pericol potențial pentru sănătatea umană, precum și sporirea accesului cetățenilor la apă potabilă curată;
- (d) îmbunătățirea gestionării și a eficienței utilizării apei, inclusiv protejarea și îmbunătățirea stării ecosistemelor acvatice, promovarea utilizării durabile a apei pe baza unei protecții pe termen lung a resurselor de apă disponibile, inclusiv prin utilizarea unor măsuri precum reutilizarea apei, asigurarea reducerii progresive a emisiilor poluante în apele de suprafață și în apele subterane sau contribuirea la atenuarea efectelor inundațiilor și ale secetei sau orice altă activitate care protejează sau îmbunătățește starea calitativă și cantitativă a corpurilor de apă;
- (e) asigurarea utilizării durabile a serviciilor ecosistemice marine sau contribuția la starea ecologică bună a apelor marine, inclusiv prin protejarea, conservarea sau refacerea mediului marin și prin prevenirea și reducerea aportului de elemente externe în mediul marin;
- (f) facilitarea oricăruia dintre elementele de mai sus în conformitate cu articolul 11a.
- (2) Înainte de adoptarea actului delegat menționat la al doilea paragraf, Comisia colectează toate cunoștințele de specialitate necesare din cadrul platformei în ceea ce privește criteriile tehnice de examinare.

Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 16 în vederea:

- (a) completării alineatului (1) pentru a stabili criterii tehnice de examinare cu scopul de a determina în ce condiții se consideră că, în sensul prezentului regulament, o anumită activitate economică contribuie în mod substanțial la utilizarea durabilă și la protecția resurselor de apă și a celor marine;

(b) completării articolului 12 pentru a stabili, pentru fiecare obiectiv de mediu relevant, criteriile tehnice de examinare cu scopul de a determina dacă se consideră că, în sensul prezentului regulament, o activitate economică în privința căreia criteriile de examinare sunt stabilite în temeiul literei (a) de la prezentul alineat, aduce daune semnificative unuia sau mai multora dintre aceste obiective.

(3) Comisia stabilește criteriile tehnice de examinare menționate la alineatul (2) de la prezentul articol într-un act delegat, luând în considerare cerințele prevăzute la articolul 14.

(4) Comisia adoptă actul delegat menționat la alineatul (2) până la 31 decembrie 2021, cu scopul de a asigura aplicarea acestuia la 31 decembrie 2022.

Articolul 9

Contribuția substanțială la economia circulară

(1) Se consideră că o activitate economică contribuie în mod substanțial la tranziția către o economie circulară, inclusiv la prevenirea generării de deșeuri, la reutilizarea și la reciclarea acestora în cazul în care activitatea respectivă contribuie în mod substanțial la acel obiectiv ecologic prin oricare dintre următoarele mijloace:

(a) îmbunătățirea eficienței utilizării resurselor naturale, inclusiv a materialelor biologice și a altor materii prime obținute în mod durabil, în procesul de producție, inclusiv prin

(i) reducerea utilizării de materii prime primare sau creșterea utilizării produselor secundare și a materiilor prime secundare și

(ii) măsuri privind utilizarea eficientă a resurselor și eficiența energetică;

(b) creșterea durabilității și a potențialului produselor de a fi reparate, modernizate sau reutilizate, în special în activitățile de proiectare și de fabricare;

(c) creșterea potențialului de reciclare al produselor, inclusiv al materialelor individuale conținute în produse, printre altele prin înlocuirea sau reducerea utilizării de produse și materiale care nu sunt reciclabile, în special în activitățile de proiectare și de fabricare;

- (d) reducerea substanțială a conținutului de substanțe periculoase și înlocuirea substanțelor care prezintă motive de îngrijorare deosebită din materiale și produse pe durata întregului lor ciclu de viață, în conformitate cu obiectivele stabilite în dreptul Uniunii, inclusiv prin înlocuirea acestor substanțe cu alternative mai sigure și prin asigurarea trasabilității;
  - (e) prelungirea utilizării produselor, inclusiv prin reutilizare, proiectare pentru longevitate, schimbarea destinației, dezasamblare, refabricare, modernizare, reparare și partajare;
  - (f) sporirea utilizării materiilor prime secundare și a calității acestora, inclusiv printr-o reciclare de înaltă calitate a deșeurilor;
  - (g) prevenirea sau reducerea generării de deșeuri, inclusiv din extracția mineralelor, precum și din construcția și demolarea clădirilor;
  - (h) sporirea pregătirii în scopul reutilizării și al reciclării deșeurilor;
  - (ha) creșterea dezvoltării infrastructurii de gestionare a deșeurilor necesare pentru prevenire, pregătirea pentru reutilizare și reciclare, garantând totodată că materialele recuperate care rezultă sunt reciclate ca materii prime secundare de înaltă calitate în producție, evitând scăderea calității („downcycling”);
  - (i) reducerea la minimum a incinerării și evitarea eliminării (inclusiv a depozitării) deșeurilor, în conformitate cu principiile ierarhiei deșeurilor;
  - (j) evitarea și reducerea deșeurilor;
  - (kb) facilitarea oricăruia dintre elementele de mai sus în conformitate cu articolul 11a.
- (2) Înainte de adoptarea actului delegat menționat la al doilea paragraf, Comisia colectează toate cunoștințele de specialitate necesare din cadrul platformei în ceea ce privește criteriile tehnice de examinare.

Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 16 în vederea:

- (a) completării alineatului (1) pentru a stabili criteriile tehnice de examinare cu scopul de a determina în ce condiții se consideră că, în sensul prezentului regulament, o anumită activitate economică contribuie în mod substanțial la tranziția către o economie mai circulară;
- (b) completării articolului 12 pentru a stabili, pentru fiecare obiectiv de mediu relevant, criteriile tehnice de examinare cu scopul de a determina dacă se consideră că, în sensul prezentului regulament, o activitate economică în privința căreia criteriile de examinare sunt stabilite în temeiul literei (a) de la prezentul alineat, aduce daune semnificative unuia sau mai multora dintre aceste obiective.
- (3) Comisia stabilește criteriile tehnice de examinare menționate la alineatul (2) de la prezentul articol într-un act delegat, luând în considerare cerințele prevăzute la articolul 14.
- (4) Comisia adoptă actul delegat menționat la alineatul (2) până la 31 decembrie 2021, cu scopul de a asigura aplicarea acestuia la 31 decembrie 2022.

Articolul 10

Contribuția substanțială la prevenirea și controlul poluării

- (1) Se consideră că o activitate economică contribuie în mod substanțial la prevenirea și controlul poluării în cazul în care activitatea respectivă contribuie în mod semnificativ la protecția mediului împotriva poluării prin oricare dintre următoarele mijloace:
- (a) prevenirea sau, acolo unde acest lucru nu este posibil, reducerea emisiilor de poluanți, alții decât gazele cu efect de seră, din aer, apă și sol;
- (b) îmbunătățirea nivelului calității aerului, a apei sau a solului în zonele în care se desfășoară activitatea economică, reducând în același timp la minimum efectele negative și riscurile asupra sănătății umane și a mediului;
- (c) prevenirea sau reducerea la minimum a efectelor negative ale producției, utilizării și eliminării de substanțe chimice asupra sănătății umane și a mediului;

- (d) curățarea deșeurilor depozitate impropriu și a altor tipuri de poluare.
  - (e) facilitarea oricăruia dintre elementele de mai sus în conformitate cu articolul 11a.
- (2) Înainte de adoptarea actului delegat menționat la al doilea paragraf, Comisia colectează toate cunoștințele de specialitate necesare din cadrul platformei în ceea ce privește criteriile tehnice de examinare.

Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 16 în vederea:

- (a) completării alineatului (1) pentru a stabili criterii tehnice de examinare cu scopul de a determina în ce condiții se consideră că, în sensul prezentului regulament, o anumită activitate economică contribuie în mod substanțial la prevenirea și controlul poluării;
  - (b) completării articolului 12 pentru a stabili, pentru fiecare obiectiv de mediu relevant, criterii tehnice de examinare cu scopul de a determina dacă se consideră că, în sensul prezentului regulament, o activitate economică în privința căreia criteriile de examinare sunt stabilite în temeiul literei (a) de la prezentul alineat, aduce daune semnificative unuia sau mai multora dintre aceste obiective.
- (3) Comisia stabilește criteriile tehnice de examinare menționate la alineatul (2) de la prezentul articol într-un act delegat, luând în considerare cerințele prevăzute la articolul 14.
- (4) Comisia adoptă actul delegat menționat la alineatul (2) până la 31 decembrie 2021, cu scopul de a asigura aplicarea acestuia la 31 decembrie 2022.

Articolul 11

Contribuția substanțială la protejarea și refacerea biodiversității și a ecosistemelor

- (1) În sensul prezentului regulament, se consideră că o activitate economică contribuie în mod substanțial la protejarea și refacerea biodiversității și a ecosistemelor în cazul în care activitatea respectivă contribuie în mod substanțial la protejarea, conservarea sau refacerea biodiversității și la obținerea stării ecologice bune a ecosistemelor sau la protecția ecosistemelor care sunt deja în stare bună, prin oricare dintre următoarele mijloace:
- (a) conservarea naturii și a biodiversității, inclusiv obținerea unei stări de conservare favorabile a habitatelor și a speciilor naturale și seminaturale, sau prevenirea deteriorării acestora atunci când acestea se află deja într-o stare favorabilă, protejând și refăcând ecosistemele terestre, marine și alte ecosisteme acvatice pentru a le îmbunătăți starea și capacitatea de a furniza servicii;
  - (b) exploatarea și gestionarea durabilă a terenurilor, inclusiv protecția adecvată a biodiversității solului, neutralitatea din punctul de vedere al degradării terenurilor și decontaminarea siturilor contaminate;
  - (c) practici agricole durabile, inclusiv cele care contribuie la îmbunătățirea biodiversității sau la stoparea sau prevenirea degradării solurilor și a altor ecosisteme, a defrișărilor și a pierderilor de habitate;
  - (d) practici de gestionare durabilă a pădurilor inclusiv practici forestiere și folosirea pădurilor și a terenurilor forestiere care contribuie la îmbunătățirea biodiversității sau la stoparea sau prevenirea degradării ecosistemelor, a defrișărilor și a pierderilor de habitate;
  - (da) facilitarea oricăruia dintre elementele de mai sus în conformitate cu articolul 11a.

(2) Înainte de adoptarea actului delegat menționat la al doilea paragraf, Comisia colectează toate cunoștințele de specialitate necesare din cadrul platformei în ceea ce privește criteriile tehnice de examinare.

Comisia adoptă actul delegat în conformitate cu articolul 16 în vederea:

(a) completării alineatului (1) pentru a stabili criteriile tehnice de examinare cu scopul de a determina în ce condiții se consideră că, în sensul prezentului regulament, o anumită activitate economică contribuie în mod substanțial la protecția și refacerea biodiversității și a ecosistemelor;

(b) completării articolului 12 pentru a stabili, pentru fiecare obiectiv de mediu relevant, criteriile tehnice de examinare cu scopul de a determina dacă se consideră că, în sensul prezentului regulament, o activitate economică în privința căreia criteriile de examinare sunt stabilite în temeiul literei (a) de la prezentul alineat, aduce daune semnificative unuia sau mai multora dintre aceste obiective.

(3) Comisia stabilește criteriile tehnice de examinare menționate la alineatul (2) de la prezentul articol într-un act delegat, luând în considerare cerințele prevăzute la articolul 14.

(4) Comisia adoptă actul delegat menționat la alineatul (2) până la 31 decembrie 2021, cu scopul de a asigura aplicarea acestuia la 31 decembrie 2022.

Articolul 11a

Activități de facilitare

Se consideră că o activitate economică contribuie în mod substanțial la unul sau mai multe dintre obiectivele de mediu stabilite la articolul 5 în cazul în care facilitează în mod direct o contribuție substanțială a altor activități la unul sau mai multe dintre aceste obiective și în cazul în care activitatea respectivă:

(a) nu conduce la un blocaj al activelor care să submineze obiectivele de mediu pe termen lung, având în vedere durata de viață economică a acestor active;

(b) are un impact pozitiv substanțial asupra mediului pe baza unor considerații legate de ciclul de viață.

Articolul 12

Prejudicii semnificative aduse obiectivelor de mediu

În sensul articolului 3 litera (b), luând în considerare ciclul de viață al produselor și serviciilor furnizate de o activitate economică, inclusiv dovezile din evaluările existente ale ciclului de viață, se consideră că respectiva activitate economică nu prejudiciază în mod semnificativ:

(a) atenuarea schimbărilor climatice în cazul în care activitatea respectivă generează emisii semnificative de gaze cu efect de seră;

(b) adaptarea la schimbările climatice, în cazul în care activitatea respectivă duce la creșterea impactului negativ al climatului actual și preconizat asupra activității în sine sau asupra altor persoane și asupra naturii și a activelor;

(c) utilizarea durabilă și protejarea resurselor de apă și a celor marine, în cazul în care activitatea respectivă este nocivă pentru starea bună sau, dacă este cazul, pentru potențialul ecologic bun al corpurilor de apă, inclusiv al apelor de suprafață și subterane, sau pentru starea ecologică bună a apelor marine;

(d) economia circulară, inclusiv prevenirea generării de deșeuri și reciclarea acestora, în cazul în care activitatea respectivă duce la ineficiențe semnificative în utilizarea materialelor și în utilizarea directă sau indirectă a resurselor naturale, cum ar fi energia din surse neregenerabile, materiile prime, apa și solul, în una sau mai multe etape ale ciclului de viață al produselor, inclusiv în ceea ce privește durabilitatea ori potențialul produselor de a fi reparate, modernizate, reutilizate sau reciclate, sau în cazul în care activitatea respectivă duce la o creștere semnificativă a generării, a incinerării sau a eliminării deșeurilor, cu excepția incinerării deșeurilor periculoase nereciclabile, sau în cazul în care eliminarea pe termen lung a deșeurilor poate cauza daune semnificative și pe termen lung mediului;

(e) prevenirea și controlul poluării în cazul în care activitatea respectivă duce la o creștere semnificativă a emisiilor de poluanți în aer, apă sau sol în comparație cu situația existentă înainte de demararea activității;

(f) protecția și refacerea biodiversității și a ecosistemelor, în cazul în care activitatea respectivă este nocivă într-o măsură semnificativă pentru starea bună și reziliența ecosistemelor sau în cazul în care activitatea respectivă este nocivă pentru starea de conservare a habitatelor și a speciilor, inclusiv a celor de interes comunitar.

(1a) La evaluarea unei activități economice pe baza criteriilor menționate la literele (a)-(f), se ține seama de impactul activității în sine asupra mediului, precum și de produsele și serviciile furnizate de activitatea respectivă pe durata întregului lor ciclu de viață, în special luând în considerare producția, utilizarea și scoaterea din uz a acestora.

Articolul 13 Garanții minime

Garanțiile minime menționate la articolul 3 litera (c) sunt proceduri aplicate de întreprinderea care desfășoară o activitate economică pentru a asigura alinierea cu orientările OCDE privind întreprinderile multinaționale și cu Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului, inclusiv cu principiile și drepturile stabilite în cele opt convenții fundamentale identificate în Declarația cu privire la principiile și drepturile fundamentale la locul de muncă a Organizației Internaționale a Muncii și în Carta internațională a drepturilor omului.

La punerea în aplicare a procedurilor pentru respectarea garanțiilor minime menționate la articolul 3 litera (c), întreprinderile aderă la principiul de „a nu prejudicia în mod semnificativ” la care se face referire la articolul 2 punctul 17 din Regulamentul 2019/2088 privind informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare.

Articolul 14

Cerințe pentru criteriile tehnice de examinare

(1) Criteriile tehnice de examinare adoptate în conformitate cu articolul 6 alineatul (2), articolul 7 alineatul (2), articolul 8 alineatul (2), articolul 9 alineatul (2), articolul 10 alineatul (2) și articolul 11 alineatul (2):

(a) identifică cele mai relevante contribuții potențiale la obiectivul de mediu vizat, respectând în același timp principiul neutralității tehnologice, având în vedere atât impactul pe termen scurt, cât și pe cel pe termen lung al unei anumite activități economice;

(b) precizează cerințele minime care trebuie îndeplinite pentru a evita prejudicii semnificative la adresa oricăruia dintre obiectivele de mediu relevante, având în vedere atât impactul pe termen scurt, cât și cel pe termen lung al unei anumite activități economice;

(c) sunt cantitative și conțin praguri, în măsura în care este posibil, iar dacă acest lucru nu este posibil sunt calitative;

(d) atunci când este cazul, se bazează pe sistemele de etichetare și de certificare ale Uniunii, pe metodologiile Uniunii pentru evaluarea amprentei de mediu și pe sistemele de clasificare statistică ale Uniunii și țin seama de orice eventual act legislativ relevant existent al Uniunii;

(da) utilizează indicatori de durabilitate, astfel cum sunt menționați la articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul 2019/2088 privind informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare, în măsura în care acest lucru este fezabil;

(e) se bazează pe dovezi științifice concludente și pe principiul precauției, consacrat la articolul 191 din TFUE;

(f) țin seama de ciclul de viață, inclusiv de dovezile din evaluările existente ale ciclului de viață, luând în considerare impactul asupra mediului al activității economice în sine, precum și de produsele și serviciile furnizate de activitatea economică respectivă, în special prin luarea în considerare a producției, utilizării și scoaterii din uz a acestora;

- (g) țin seama de natura și de amploarea activității economice, inclusiv:
- (i) dacă este o activitate de facilitare, astfel cum este menționată la articolul 11a;
  - (ii) dacă este o activitate de tranziție, astfel cum este menționată la articolul 6 alineatul (1a);
- și indică în mod clar, după caz, dacă activitatea economică aparține uneia dintre categoriile menționate la punctele (i) și (ii);
- (h) iau în considerare impactul potențial asupra pieței al tranziției către o economie mai durabilă, inclusiv riscul ca anumite active să devină depreciate în consecință, precum și riscul de a crea stimulente inconsecvente pentru investițiile durabile;
- (i) acoperă toate activitățile economice relevante din cadrul unui anumit sector și se asigură că activitățile respective sunt tratate în mod egal dacă ele contribuie în mod egal la îndeplinirea unuia sau a mai multora dintre obiectivele legate de mediu prevăzute la articolul 5 din prezentul regulament, pentru a evita denaturarea concurenței pe piață;
- (j) sunt ușor de utilizat și sunt stabilite astfel încât să faciliteze verificarea respectării criteriilor respective.
- (2) Criteriile tehnice de examinare menționate la alineatul (1) cuprind, de asemenea, criterii pentru activități legate de tranziția către o energie curată pe baza unei traiectorii de reducere a creșterii temperaturii cu 1,5 grade Celsius peste nivelurile preindustriale, în special eficiența energetică și energia din surse regenerabile, în măsura în care acestea contribuie în mod substanțial la oricare dintre obiectivele de mediu.
- (2a) Criteriile tehnice de examinare menționate la alineatul (1) garantează faptul că activitățile generatoare de energie care utilizează combustibili fosili solizi nu sunt considerate activități economice durabile din punctul de vedere al mediului.
- (3) Criteriile tehnice de examinare menționate la alineatul (1) cuprind, de asemenea, criterii pentru activități legate de trecerea la o mobilitate curată sau neutră din punct de vedere climatic, inclusiv prin transferul modal, măsuri de eficientizare și combustibili alternativi, în măsura în care aceste măsuri contribuie în mod semnificativ la oricare dintre obiectivele de mediu.

(4) Comisia revizuieste periodic criteriile tehnice de examinare menționate la alineatul (1) și, dacă este cazul, modifică actele delegate adoptate în conformitate cu prezentul regulament, în conformitate cu evoluțiile științifice și tehnologice.

În acest context, înainte de modificarea sau înlocuirea unui act delegat, Comisia evaluează punerea în aplicare a criteriilor respective, luând în considerare rezultatul aplicării acestora de către participanții la piața financiară și impactul lor asupra piețelor de capital, inclusiv canalizarea investițiilor către activități economice durabile.

Pentru a se asigura că activitățile economice menționate la articolul 6 alineatul (1a) rămân pe o traiectorie de tranziție credibilă, coerentă cu o economie neutră din punct de vedere climatic, Comisia revizuieste criteriile tehnice de examinare pentru activitățile respective cel puțin o dată la 3 ani și, dacă este cazul, modifică actul delegat menționat la articolul 6 alineatul (2) adoptat în conformitate cu prezentul regulament în conformitate cu evoluțiile științifice și tehnologice.

Articolul 15

Platforma privind finanțarea durabilă

(1) Comisia instituie o platformă privind finanțarea durabilă. Aceasta este alcătuită în mod echilibrat din următoarele grupuri:

(a) reprezentanți ai următoarelor organisme:

(i) Agenția Europeană de Mediu;

(ii) autoritățile europene de supraveghere;

(iii) Banca Europeană de Investiții și Fondul european de investiții;

(iiia) Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene;

- (b) experți care reprezintă părțile interesate private relevante, inclusiv actorii financiari și nefinanciari de pe piață și sectoarele de activitate care reprezintă industriile relevante, precum și reprezentanți cu expertiză contabilă și în materie de raportare;
  - (ba) experți care reprezintă societatea civilă, inclusiv cei care au competențe în domeniul mediului, în cel social, al muncii și al guvernanței;
  - (c) experți numiți cu titlu personal care dețin cunoștințe și experiență dovedite în domeniile reglementate de prezentul regulament;
  - (d) experți care reprezintă mediul academic, inclusiv universitățile, institutele de cercetare și alte organizații științifice, inclusiv cele care au competențe globale.
- (2) Platforma privind finanțarea durabilă:
- (a) consiliază Comisia cu privire la criteriile tehnice de examinare menționate la articolul 14, precum și cu privire la eventuala necesitate de a actualiza criteriile respective;
  - (b) analizează impactul criteriilor tehnice de examinare în ceea ce privește costurile și beneficiile potențiale ale aplicării acestora;
  - (c) sprijină Comisia la analizarea cererilor din partea părților interesate privind elaborarea sau revizuirea criteriilor tehnice de examinare pentru o anumită activitate economică;
  - (da) consiliază Comisia, în măsura în care acest lucru este necesar, cu privire la rolul pe care l-ar putea avea standardele contabile și de raportare în materie de durabilitate în sprijinul aplicării criteriilor tehnice de examinare;
  - (e) monitorizează și raportează periodic Comisiei cu privire la tendințele la nivelul UE și al statelor membre în ceea ce privește fluxurile de capital către investiții durabile;
  - (ea) consiliază Comisia cu privire la eventuala necesitate de a elabora măsuri suplimentare pentru a îmbunătăți disponibilitatea și calitatea datelor;

(eaa) consiliază Comisia cu privire la ușurința de utilizare a criteriilor tehnice de examinare, ținând seama de obiectivul de evitare a sarcinii administrative inutile;

(f) consiliază Comisia cu privire la eventuala necesitate de a modifica prezentul regulament;

(fa) consiliază Comisia cu privire la evaluarea și dezvoltarea politicilor de finanțare durabilă, inclusiv în ceea ce privește aspectele legate de coerența politicilor;

(fb) consiliază Comisia cu privire la abordarea altor obiective în materie de durabilitate, inclusiv a obiectivelor sociale;

(h) consiliază Comisia cu privire la funcționarea articolului 13 și la eventuala necesitate de suplimentare a cerințelor acestuia.

(2a) Platforma ia în considerare o gamă largă de puncte de vedere ale părților interesate.

(3) Platforma este prezidată de Comisie și constituită în conformitate cu normele orizontale privind crearea și funcționarea grupurilor de experți ale Comisiei. În acest context, Comisia poate invita ad-hoc experți care dețin cunoștințe de specialitate specifice.

(4) Platforma își îndeplinește sarcinile în conformitate cu principiul transparenței. Comisia publică procesele-verbale ale reuniunilor platformei, precum și alte documente relevante pe site-ul web al Comisiei.

(5) În cazul în care participanții la piața financiară consideră că o activitate economică ce nu respectă criteriile tehnice de examinare stabilite în conformitate cu prezentul regulament sau pentru care criteriile tehnice de examinare respective nu au fost încă stabilite ar trebui să fie considerată durabilă din punctul de vedere al mediului, aceștia pot informa Platforma privind finanțarea durabilă.

Articolul 15a
Autoritățile competente

- (1) Statele membre se asigură că autoritățile competente desemnate în conformitate cu Regulamentul 2019/2088 privind informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare monitorizează respectarea de către participanții la piața financiară a cerințelor prevăzute la articolele 4alfa, beta, gama din prezentul regulament. Toate autoritățile competente dețin toate prerogativele de supraveghere și de investigare necesare pentru exercitarea atribuțiilor lor în temeiul prezentului regulament.
- (2) În sensul prezentului regulament, toate autoritățile competente cooperează și își furnizează reciproc, fără întârzieri nejustificate, informațiile relevante pentru îndeplinirea obligațiilor lor în temeiul prezentului regulament.

Articolul 15b
Măsuri și sancțiuni

Statele membre stabilesc normele privind măsurile și sancțiunile aplicabile pentru încălcarea articolului 4 (alfa, beta și gama). Măsurile și sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

Articolul 16
Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 4 alineatul (3), articolul 6 alineatul (2), articolul 7 alineatul (2), articolul 8 alineatul (2), articolul 9 alineatul (2), articolul 10 alineatul (2) și articolul 11 alineatul (2) se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la [data intrării în vigoare a prezentului regulament].
- (3) Delegarea de competențe menționată la alineatul (2) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Comisia colectează toate cunoștințele de specialitate necesare, înainte de adoptare și în cursul elaborării actelor delegate, inclusiv prin consultarea experților din grupul de experți al statelor membre privind finanțarea durabilă (grupul de experți al statelor membre) menționat la articolul 16b. Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia acționează în conformitate cu principiile și procedurile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 4delta alineatul (3), al articolului 6 alineatul (2), al articolului 7 alineatul (2), al articolului 8 alineatul (2), al articolului 9 alineatul (2), al articolului 10 alineatul (2) și al articolului 11 alineatul (2) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 16b

Grupul de experți al statelor membre

(1) Un grup de experți al statelor membre privind finanțarea durabilă (grupul de experți al statelor membre) consiliază Comisia cu privire la adecvarea criteriilor tehnice de examinare și abordarea adoptată de platforma menționată la articolul 15 în ceea ce privește elaborarea criteriilor în conformitate cu articolul 14.

(2) Comisia informează statele membre prin reuniuni ale grupului de experți pentru a facilita un schimb de opinii în timp util între statele membre și Comisie, în special în ceea ce privește principalele rezultate ale platformei, cum ar fi noi criterii de examinare sau actualizări semnificative ale acestora sau proiecte de rapoarte.

Articolul 16c

Modificări la Regulamentul 2019/2088 (Regulamentul privind informațiile privind durabilitatea)

Regulamentul 2019/2088 (Regulamentul privind informațiile privind durabilitatea) se modifică după cum urmează:

Articolul 2

„(2) (nou) AES elaborează, prin intermediul Comitetului comun, proiecte de standarde tehnice de reglementare care detaliază prezentarea și conținutul informațiilor referitoare la principiul de «a nu prejudicia în mod semnificativ» de la articolul 2 punctul 17, în conformitate cu conținutul, metodologiile și prezentarea indicatorilor referitori la efectele negative menționate la articolul 4 alineatele (6) și (7).

AES prezintă Comisiei proiectele standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat până la 1 decembrie 2020.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010.”

Articolul 8

Transparența promovării caracteristicilor de mediu sau sociale în informațiile precontractuale

„(2a) (nou) În cazul în care participanții la piața financiară pun la dispoziție un produs financiar, astfel cum se menționează la articolul 4 beta din Regulamentul privind taxonomia, aceștia includ în informațiile care trebuie furnizate în temeiul articolului 6 alineatele (1) și (3) informațiile în temeiul articolului 4 beta din Regulamentul privind taxonomia.”

„(4) (nou) AES elaborează, prin intermediul Comitetului comun, proiecte de standarde tehnice de reglementare care detaliază prezentarea și conținutul informațiilor menționate la articolul 2a nou din prezentul regulament.

Atunci când elaborează proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, AES iau în considerare diferitele tipuri de produse financiare, caracteristicile lor și diferențele dintre acestea, precum și obiectivul potrivit căruia informațiile trebuie să fie exacte, corecte, clare, să nu inducă în eroare, și să fie simple și concise, iar pentru realizarea acestui obiectiv, modifică, dacă este cazul, standardele tehnice de reglementare menționate la alineatul (3). Proiectele de standarde tehnice de reglementare țin seama de datele de aplicare menționate la articolul 18 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul privind taxonomia în ceea ce privește obiectivele de mediu menționate la articolul 5 din regulamentul respectiv.

AES trimite Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat până la 1 iunie 2021 în ceea ce privește obiectivele de mediu menționate la articolul 5 alineatele (1) și (2) din Regulamentul privind taxonomia și până la 1 iunie 2022 în ceea ce privește obiectivele de mediu menționate la articolul 5 alineatele (3), (4), (5) și (6) din Regulamentul privind taxonomia.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010.”

Articolul 9

Transparența investițiilor durabile în informațiile precontractuale

„(2a) (nou) Participanții la piața financiară includ în informațiile care trebuie să fie furnizate în temeiul articolului 6 alineatele (1) și (3) informațiile în temeiul articolului 4 alfa din Regulamentul privind taxonomia.”

„(6) (nou) AES elaborează, prin intermediul Comitetului comun, proiecte de standarde tehnice de reglementare care detaliază prezentarea și conținutul informațiilor menționate la articolul 2a nou din prezentul regulament.

Atunci când elaborează proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, AES iau în considerare diferitele tipuri de produse financiare, obiectivele lor astfel cum sunt menționate la alineatele (1), (2) și (3) și diferențele dintre acestea, precum și obiectivul potrivit căruia informațiile trebuie să fie exacte, corecte, clare, să nu inducă în eroare, și să fie simple și concise, iar pentru realizarea acestui obiectiv, modifică, dacă este cazul, standardele tehnice de reglementare menționate la alineatul (5). Proiectele de standarde tehnice de reglementare țin seama de datele de aplicare menționate la articolul 18 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul privind taxonomia în ceea ce privește obiectivele de mediu menționate la articolul 5 din regulamentul respectiv.

AES trimite Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat până la 1 iunie 2021 în ceea ce privește obiectivele de mediu menționate la articolul 5 alineatele (1) și (2) din Regulamentul privind taxonomia și până la 1 iunie 2022 în ceea ce privește obiectivele de mediu menționate la articolul 5 alineatele (3), (4), (5) și (6) din Regulamentul privind taxonomia.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010.”

Articolul 11

Transparența promovării în rapoartele periodice a caracteristicilor de mediu sau sociale și a investițiilor durabile

„articolul 11 alineatul (1) litera (c) nouă pentru un produs financiar care face obiectul articolului 4 alfa din Regulamentul privind taxonomia, informațiile în temeiul articolului 4 alfa din regulamentul respectiv;

articolul 11 alineatul (1) litera (d) nouă pentru un produs financiar care face obiectul articolului 4 beta din Regulamentul privind taxonomia, informațiile în temeiul articolului 4 beta din regulamentul respectiv.”

„(5) (nou) AES elaborează, prin intermediul Comitetului comun, proiecte de standarde tehnice de reglementare care detaliază prezentarea și conținutul informațiilor menționate la articolul 11 alineatul (1) litera (c) nouă și la articolul 11 alineatul (1) litera (d) nouă din prezentul regulament.

Atunci când elaborează proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, AES iau în considerare diferitele tipuri de produse financiare, caracteristicile și obiectivele lor și diferențele dintre acestea și modifică, dacă este cazul, standardele tehnice de reglementare menționate la alineatul (4). Proiectele de standarde tehnice de reglementare țin seama de datele de aplicare menționate la articolul 18 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul privind taxonomia în ceea ce privește obiectivele de mediu menționate la articolul 5 din regulamentul respectiv. AES actualizează standardele tehnice de reglementare în lumina evoluțiilor tehnologice și de reglementare.

AES trimit Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat până la 1 iunie 2021 în ceea ce privește obiectivele de mediu menționate la articolul 5 alineatele (1) și (2) din Regulamentul privind taxonomia și până la 1 iunie 2022 în ceea ce privește obiectivele de mediu menționate la articolul 5 alineatele (3), (4), (5) și (6) din Regulamentul privind taxonomia.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010.”

Capitolul III

Dispoziții finale

Articolul 17

Reexaminare

(1) Până la [2 ani de la data intrării în vigoare] și, ulterior, o dată la trei ani, Comisia publică un raport privind aplicarea prezentului regulament. Respectivul raport evaluează următoarele:

(a) progresele înregistrate în punerea în aplicare a prezentului regulament în ceea ce privește elaborarea criteriilor tehnice de examinare pentru activități economice durabile din punctul de vedere al mediului;

(b) posibila necesitate de a revizui și completa criteriile stabilite în prezentul regulament pentru considerarea unei activități economice ca fiind durabilă din punctul de vedere al mediului;

(c) utilizarea definiției investiției durabile din punctul de vedere al mediului în dreptul Uniunii și la nivelul statelor membre, inclusiv dispozițiile necesare pentru înființarea mecanismelor de verificare a conformității cu criteriile stabilite în prezentul regulament.

(d) eficacitatea taxonomiei în ceea ce privește canalizarea investițiilor private către activități durabile și, în special, în ceea ce privește fluxurile de capital către întreprinderi private și alte entități juridice, în special capitalul propriu, pe de o parte, prin intermediul produselor financiare menționate în prezentul regulament și, pe de altă parte, prin intermediul altor produse financiare, în aplicarea criteriilor tehnice de examinare;

(e) accesul participanților la piața financiară menționați în prezentul regulament și al investitorilor la informații și date fiabile, prompte și verificabile referitoare la societăți și la alte entități juridice, ținând seama de sarcina administrativă aferentă, precum și la modalitățile de verificare a unor astfel de date, necesare pentru stabilirea gradului de aliniere la criteriile tehnice de examinare și pentru asigurarea respectării acestora, luând în considerare entitățile în care s-a investit în cadrul și în afara domeniului de aplicare al regulamentului și, în ambele cazuri, atât sub formă de capital propriu, cât și de capital împrumutat.

(f) dispozițiile în materie de supraveghere prevăzute la articolele 15a și 15b.

Până la 31 decembrie 2021, Comisia publică un raport care descrie dispozițiile necesare pentru extinderea domeniului de aplicare a prezentului regulament la:

(a) dezvoltarea în continuare a taxonomiei actuale și extinderea domeniului său de aplicare dincolo de activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului, pentru a acoperi activitățile economice care nu au un impact semnificativ asupra durabilității mediului, precum și activitățile care prejudiciază semnificativ durabilitatea mediului, precum și revizuirea caracterului adecvat al cerințelor specifice de furnizare de informații legate de activitățile de tranziție și de facilitare;

(b) acoperirea altor obiective de durabilitate, inclusiv obiective sociale.

(2) Până la [2 ani de la data intrării în vigoare], Comisia evaluează eficacitatea procedurilor de consultare pentru elaborarea criteriilor tehnice de examinare instituite de prezentul regulament.

Articolul 18
Intrarea în vigoare și aplicarea

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Articolele 4, 4alfa, 4beta, 4gamma și 4delta se aplică:
- (a) în ceea ce privește obiectivele de mediu prevăzute la articolul 5 alineatele (1) și (2), până la 31 decembrie 2021;
- (b) în ceea ce privește obiectivele de mediu prevăzute la articolul 5 alineatele (3)-(6), până la 31 decembrie 2022.
- (3) Articolul 4 alineatul (1) nu se aplică în cazul sistemelor de stimulente fiscale bazate pe certificate existente înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament care stabilesc cerințe aplicabile produselor financiare care vizează finanțarea proiectelor durabile.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la ...,

Pentru Parlamentul European

Președintele

Pentru Consiliu

Președintele